

ZORILE
REVISTĂ DE ASPIRAȚIE
ȘI CULTURĂ
Nr. 25/ 2012

Directorii colegiului:

Profesor **DANIELA MARIA DEAC** – director

Profesor Dr. **HORAȚIU POPA-BOTA** – director adjunct

Coordonator:

Prof. **CRISTINA MOTOCU**

Redactor șef:

Eleva **CAPOTA ALINA**, clasa a XI-a A

Redactori:

Elevele: **REȚE MIHAELA**, clasa a IX-a A

SZEKELY DENISA, clasa a IX-a A

GALIȘ IRINA, clasa a IX-a B

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ ȘI DIMENSIUNEA EUROPEANĂ A EDUCAȚIEI

Profesor **Daniela Maria Deac**
Director al **Colegiului Național „George Barițiu”**

Tinerii au, un imens potențial de bine și de posibilități creatoare. Trebuie să-i facem să înțeleagă că lucrul cel mai important este **a comunica** nu neapărat întotdeauna cu ajutorul cuvintelor, ci cu prezența, cu cântecul, poate și cu dansul, cu spectacolele, într-un cuvânt cu entuziasmul pe care îl posedă. Avem nevoie de entuziasmul tinerilor. Avem nevoie de bucuria de a trăi care-i însuflețește pe tineri. Prin urmare, aceștia pot fi educați și trebuie să crească cu adevărat într-un cadru în care valorile sunt asumate și trăite, în care există un minim de coeziune și o posibilitate de afirmare sănătoasă.

Începând din anul 2000, Comisia Europeană a adoptat o serie de recomandări cu privire la promovarea în interiorul fiecărui stat european a unei educații care să cuprindă, nu numai structural, ci și în planul conținuturilor educaționale, elemente de apropiere, de coincidență. Primele deziderate comune prevăzute în documentele europene erau „educația pentru democrație”, „educația pe parcursul întregii vieți”, „educația multiculturală”. Cu toate acestea, s-a putut observa că lumea a cunoscut, în special în perioadele mai recente, o înflorire a violenței, o recrudescență a rasismului, a intoleranței religioase și etnice, a xenofobiei.

Ca o rezultată a numeroaselor probleme care apar adesea prin forța evenimentelor, educația e nevoită să accelereze găsirea soluțiilor optime, remediilor prezente, dar și a celor de perspectivă. Educația este unul dintre rarele instrumente aflate la dispoziția statului și a colectivității pentru asigurarea unei acțiuni de coeziune socială profundă și de formarea unei atitudini de deschidere și flexibilitate față de comunitatea internațională, față de celelalte popoare, de aceea rolul acesteia trebuie reconsiderat și forța educației regăsită. Fără optimism pedagogic și încredere în puterea educației, șansele de reușită se văd mult periclitate.

Transformările geopolitice recente au condus la conturarea unor noi deziderate economice, social-politice. Unificarea Europei încearcă să elimine granițele formale dintre diversele culturi care compun spațiul european: cultura latină, germanică, britanică ori slavă. Toate aceste realități multiculturale fac referiri implicite la sistemele școlare și educaționale ale Europei întregi. Această realitate reclamă o educație pentru pluralism cultural, fără a se sustrage însă idealurilor democratice.

Orice proiect de educație interculturală integrată trebuie să țină cont atât de realitățile sociale existente, cât și de evoluțiile previzibile ale societăților europene. Pluriculturalitatea, tiparul civilizației timpului nostru, constituie un cadru de referință care înscrie și problematica identității cultural-europene. Aceasta este rezultanta fenomenelor care au caracterizat evoluția societăților industrializate ale Europei Occidentale: democrația, cultura de masă, societatea de consum, tehnocrațiile, dezvoltarea urbanizării și a culturii urbane, explozia mediilor de informare și a noilor tehnologii comunicaționale și extinderea școlarității obligatorii. În virtutea interacțiunii acestor fenomene, societățile europene și-au pierdut caracterul lor de omogenitate, devenind, în parte, societăți culturale. Aceasta pluriculturalitate a impregnat radical societățile, a produs un nou concept de societate.

Sub acest generos aspect al pluriculturalității europene școala este îndemnată să se angajeze cu seriozitate și fidelitate în munca de educare a tinerilor pentru ca aceștia să construiască un viitor bazat pe valorile umane și creștine: *„Educați tinerii în spiritul țelurilor îndrăznețe, ce se cuvin unor fii de martiri. Deprindeți-i să respingă iluziile facile ale consumismului; să rămână pe pământul lor pentru a construi împreună un viitor de prosperitate și pace; să se deschidă Europei și lumii; să se pregătească creștinește la angajarea profesio-*

nală, pentru a anima societatea civilă în onestitate și solidaritate; să nu evite angajarea politică, dar să se facă prezenți cu acel spirit de slujire de care este deosebită nevoie.”

(Papa Ioan Paul al II-lea)

BARIȚIȘTI
PE URMELE PATRONULUI SPIRITUAL AL COLEGIULUI ÎN SĂPTĂMÂNA
„ȘCOALA ALTFEL”

Profesor dr. Horațiu Popa-Bota
Directorul adjunct al Colegiului Național „George Barițiu”

În conformitate cu prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, o săptămână din semestrul al II-lea al anului școlar este alocată activităților reunite generic sub emblema „Școala altfel” în care, cadrele didactice, părinții, elevii, organizații neguvernamentale, fundații etc. propun și organizează diferite activități educative care nu pot fi neapărat organizate pe parcursul anului școlar.

În anul școlar 2011-2012 săptămâna „Școala altfel” s-a derulat în intervalul 2-6 aprilie și s-a bucurat de un real succes în rândul elevilor și cadrelor didactice însă cu un efort substanțial din partea celor din urmă care, „provocați” de prima ediție a acestui tip de activități au avut de proiectat, de organizat și în final de evaluat activitățile.

Dintre numeroasele activități organizate, voi face referire în acest articol la excursia de studii organizată de patru profesori de diferite specialități, însă complementare (Popescu Any – istorie, Mândruț Viorica – fizică, Bucur Carmen – informatică, Popa-Bota Horațiu – geografie) pe un traseu din Munții Apuseni în zilele de 2 și 3 aprilie 2012, cu 35 elevi din clasele a X-a și a XI-a. Traseul urmat a fost: Cluj-Napoca – Gilău – Mihai Viteazu – Buru – Câmpeni – Roșia Montană – Bucium – Câmpeni – Gârda de Sus – Lupșa – Cluj-Napoca.

Startul s-a dat în dimineața zilei de 2 aprilie ora 7.30, când autocarul s-a îndreptat pe drumul E 60 spre Gilău unde a urmat traseul autostrăzii A3 până la Turda, apoi drumul de munte în lungul Văii Arieșului. Primele informații furnizate elevilor s-au referit la potențialul natural cu caracter complementar al spațiului traversat, dat de contactul morfologic (munte – deal) precum și informații cu caracter istoric. În localitatea Buru, la debarcarea Arieșului din spațiul montan s-a făcut primul popas pentru un ceai cald la o pensiune recent amenajată. Șoferul autocarului a făcut prima remarcă legată de „barițiști”: punctuali și ecologiști, lucru care ne-a făcut să fim optimiști pentru ceea ce va urma. Chiar dacă înainte cu o zi vremea a fost capricioasă, soarele nu a ezitat să-și facă simțită prezența. Cântecul elevilor au început încet să dea viață excursiei, atmosfera fiind destinsă, completată din loc în loc cu informații specifice traseului montan (caracteristici naturale și antropice ale spațiului montan). La radio, știrile prezentau din oră în oră informații diverse legate de „Școala altfel”.

Intrăm în Roșia Montană, localitate mult mediatizată în ultimii ani datorită importantelor resurse de subsol pe care le deține, în primul rând de aur. Primul sfat dat de doamna profesoară Bucur Carmen – cunoscătoare a locurilor și a oamenilor datorită bunicilor care locuiesc în apopiere – este de a nu ne exprima părerea legată de exploatarea sau de conservarea zăcămintelor având în vedere dezbinarea provocată în rândul comunității de aceste dezbateri; putem evita în acest fel eventuale conflicte cu localnicii. După o scurtă plimbare prin localitate ne îndreptăm spre galeriile romane. Ghidul face o scurtă prezentare a exploatării aurului, ne face un scurt instructaj pentru a nu ne accidenta și propune să intrăm în mină. Coborâm scările unui tunel în plan înclinat iar apoi intrăm în galeriile romane. Impresionează modul în care, la vremea respectivă s-a exploatat zăcămintul, dar și cantitatea mare de aur transferată Imperiului Roman și nu numai; ghidul răspunde întrebărilor adresate și „înclină” discret balanța pentru conservarea pentru moment a zăcămintelor existente și nu pentru exploatarea cu orice preț a acestora în prezent, lucru cu care noi am fost întru-totul de acord; când statul va avea resursele și tehnologiile moderne necesare sau condițiile

contractuale o să îi fie avantajoase îl va exploata. Sunt apoi prezentate la suprafață instalațiile de sortare a aurului și Muzeul aurului. Mulțumim frumos ghidului – absolvent al Facultății de Geologie din Cluj-Napoca – facem fotografia de grup și ne imbarcăm pentru următoarea destinație, Bucium Șasa, comuna Bucium în apropierea orașului Abrud.

Panoul turistic din centrul localității Bucium Șasa prezintă caracteristicile geologice, geografice și biologice (vegetație, faună) a celor două obiective „Detunata împădurită” (Detunata Flocoasă) situată la 1258 m și „Detunata despădurită” (Detunata Goală) situată la 1158 m, ultima, mult mai mediatizată și cunoscută turiștilor prin formațiunile de bazalt (magmatice) dispuse sub formă de coloane. Ne îndreptăm spre „Detunata despădurită” pe un traseu nu chiar ușor de parcurs în primul rând datorită pantei destul de ridicată. În apropierea stâncilor poposim pentru a ne potoli setea la un izvor cu apă rece ca gheața, stăjuit de un panou a cărui text începe cu numele patronului spiritual al colegiului nostru (fig.1).

Figura 1. Panoul de la izvor, din apropierea Detunatei

Impresionați de cele citite ne continuăm drumul, vizităm și facem fotografii cu spectaculoasele formațiuni după care revenim la autocar. Pornim spre cazare, la Pensiunea „Mama Uța” din Gârda de Sus, una dintre puținele pensiuni care dispune de un număr mare de locuri de cazare din această zonă, majoritatea acestora fiind de capacitate redusă. Gazdele au oferit condiții confortabile (cazare și masă), inclusiv un program distractiv pentru „bariștii” abia reveniți de pe munte.

Ziua de marți, 3 aprilie debutează cu vizitarea Peșterii Ghețarul de la Scărișoara, situat la mică distanță de locul de cazare. Autocarul ne duce până la al doilea pod de pe Valea Gârda Seacă, ultimul în care mai putea întoarce. Majoritatea grupului se deplasează la peșteră, un grup restrâns rămânând la o pensiune, unde, prin bunăvoința gazdelor se prăjește o slănină cu ceapă, un deliciu pentru ieșirile la iarbă verde. Ajunși la Peștera Ghețarul de la Scărișoara

așteptăm ieșirea unui grup de vizitatori. Se fac fotografii, se citesc diferitele informații de pe panourile turistice și în cele din urmă coborâm. Aparatele de fotografiat sunt acționate într-una; suntem fascinați de splendoarea formațiunilor de gheață de pe ghețar, această perioadă din an fiind cea mai recomandată pentru vizitare, având în vedere că pe măsură ce vremea se încălzește, formațiunile de gheață se topesc treptat.

Urmăm traseul de întoarcere spre Cluj-Napoca. Oprim pentru a vizita Mănăstirea Lupșa, unde un călugăr ne prezintă istoricul acesteia (figura 2); suntem invitați să revenim la hramul mănăstirii în 14 septembrie de Înălțarea Sfintei Cruci.

Figura 2. „Barițiști” la Mănăstirea Lupșa

Reveniți la școală continuăm activitățile din săptămâna „Școala altfel”, făcând frecvente referiri la periplul prin Munții Apuseni din primele două zile ale săptămânii. Descărcăm fotografiile în albume și gândim deja următorul traseu, tot prin Munții Apuseni la hidrocentralele de pe Someșul Mic.

BUNĂ ZIUA, TE IUBESC, LA REVEDERE

Daniela Cervinski,
LADO Cluj

*Cursul de limbă română favorizează interacțiunea și schimbul intercultural
între comunități de pe continente diferite.*

Amrina Shynar participantă la cursurile de limba română din orașul Cluj-Napoca

„Buna ziua, numele meu este Ruiz, Shynar, Raja, Mehdi, Aboobakr, Larisa, Brian, Christopher, Ksenia, Tatiana și sunt din Mexic, Kazahstan, Pakistan, Tunisia, Iran, Serbia, America, Australia, Rusia și Republica Moldova”.

În acest fel s-a dat startul cursurilor de limba română și orientare socio-culturală la Cluj, cu un *bună ziua* timid și luminos și cu o deschidere aproape genuină spre cunoaștere și interacțiune.

Primii pași ai proiectului au fost greoi și nesiguri din cauza faptului că facilitatorii și formatorii nu reușeau să identifice persoanele interesate, chiar dacă au apelat la instrumente de promovare precum: afișe și bilețele informative postate în incinta Serviciului pentru Imigrări, postări pe grupurile studenților și pe paginile lor de Facebook.

Echipa de la Cluj și-a dat seama că aceste instrumente de promovare nu vor avea rezultatele scontate, astfel a apelat la o modalitate mai rudimentară, dar eficientă, precum, recomandarea și discuțiile față în față cu actualii și foștii beneficiari ai Centrului de Informare pentru Străini. De asemenea, cei care s-au înscris deja la cursuri au fost rugați să identifice în comunitățile lor alte persoane interesate și astfel s-a ajuns pe parcursul a 2-3 luni la un număr de 62 de adulți înscriși la cursurile de limba română și 41 de elevi înscriși la cursurile de orientare socio-culturală.

Dar aceste numere s-au înjumătățit pe parcursul proiectului, la cursurile de limba română în prezent au rămas înscriși 34 de persoane, motivele retragerii au fost mai mult sau mai puțin întemeiate, datorită examenelor, călătoriilor, programului încărcat, lipsa determinării.

A avut loc o triere naturală așa spune, persoanele cu adevărat interesate de cursurile respective au preferat să le frecventeze în mod constant, fiind de părere că programul este într-adevăr util și oportun. De asemenea, majoritatea persoanelor care au preferat să continue cursul iau în considerare să se stabilească în România.

Principalele motive pentru care participanții actuali s-au înscris la cursuri sunt următoarele: studenții la medicină în perioada stagiului și rezidenței trebuie să comunice cu pacienții în limba română, dorința de a se integra în comunitatea clujeană, persoanele care sunt căsătorite cu un cetățean român doresc să fie capabile să comunice în limba română cu partenerul și cu familia acestuia, pentru angajarea în muncă, ultimul motiv invocat a fost obținerea cetățeniei române. Majoritatea participanților provin din țări precum: Kazahstan, Mauritania, Tunisia, Pakistan, India, Mexic, Australia, Republica Moldova, Canada, Ucraina, Somalia, Nigeria, Liban, SUA, Camerun, Algeria, Rusia, Iran. Observăm diversitatea valorilor și culturilor, toate concentrate într-o sală de curs. Sub masca unui observator discret la cursurile de limba română, mi s-a părut interesant schimbul intercultural ce avea loc în mod constant. De foarte multe ori când profesoarele prezentau unele obiecte, obiceiuri, preparate culinare românești,

participanții întotdeauna le comparau cu cele din țara de origine, astfel se crea un dialog poliglot profesor-participant.

La cursurile de orientare social-culturală s-au înscris doar elevi originari din Republica Moldova, pentru identificarea acestora, echipa de la Cluj a vizitat principalele cămine în care erau concentrați majoritatea elevilor basarabeni. Din momentul în care ne-au văzut cu brațele pline de reviste și materiale informative au rămas plăcut surprinși de atitudinea prietenoasă a echipei și de existența acestui curs adresat în mod special nevoilor lor de integrare. M-a impresionat dorința de implicare și comunicare a elevilor înscriși la cursuri.

Structura cursului a fost gândită în așa fel încât să fie interactivă și bazată pe jocuri de rol și interacțiune interculturală, utilizându-se instrumente educaționale non-formale precum: dezbateri, jocuri de rol, proiecție de filme, vizite la cinematograful și teatru. De fiecare dată, când organizam dezbateri pe marginea unor filme care vizau aspecte culturale ale societății românești și celei din R. Moldova, majoritatea elevilor se implicau în discuții cu un foarte mare interes.

Implementarea cursurilor nu ar fi fost posibilă dacă nu am fi avut parte de colaborarea școlilor din Cluj prin intermediul Inspectoratului Școlar Județean.

Școlile care au acceptat să colaboreze sunt, Colegiul Național George Barițiu și Liceul Teoretic Nicolae Bălcescu, în incinta acestor școli au loc cursurile de limba română și orientare socio-culturală.

Cursurile de limba română și orientare socio-culturală sunt utile pentru comunitățile de străini din România, dar principalele mele comentarii în privința modului lor de implementare privesc perioada de timp pentru identificarea participanților, aceasta trebuie să fie mai mare de 2 luni. În privința promovării acestora, un rol mare trebuie să îl aibă unitățile teritoriale ale Oficiului Român pentru Imigrări, menționez că majoritatea cursanților au aflat de curs de la prieteni, și din anunțurile postate online, în timp ce doar 1, 2 persoane au aflat de acest curs de la serviciul județean pentru imigrări, deși echipa proiectului a postat în incinta oficiului afișe și bilete informative. Profesorii și formatorii trebuie să fie capabili să se exprime într-o limbă străină înțeleasă de majoritatea participanților la curs pentru a facilita înțelegerea termenilor și gramaticii. Iar participanții trebuie responsabilizați în privința prezenței la curs.

În continuare vă prezint câteva opinii ale participanților la cursurile de limba română și orientare socio-culturală.

Sunt bucuros că sunt unul dintre studenții care poate beneficia de acest curs. Apreciez foarte mult munca profesoarei din grupa mea, ea asigură pentru fiecare dintre noi materialele necesare pentru studiu în fiecare săptămână. În acest fel noi reușim să învățăm mai repede și nu pierdem timp cu copiatul propozițiilor de pe tablă. Acest curs îmi va fi foarte util pentru interacțiunea cu societatea românească, cu prietenii mei români. Mulțumesc pentru această oportunitate.

Mehdi

Acest curs mă ajută să mă integrez și să înțeleg cultura română și să știu cum să mă adresez oamenilor pentru a obține lucrurile care îmi sunt necesare. Un alt avantaj este că voi obține un certificat foarte util pentru studii. Profesoara este foarte înțelegătoare și dacă cineva nu înțelege ceva, reia explicațiile până înțelege.

Shynar

Experiența mea personală în privința acestui curs este una fantastică, nu doar datorită experienței de studiu, dar și datorită șansei de a cunoaște oameni din culturi diferite și care

vorbesc limbi diferite. Aceste persoane fac cursul să fie foarte interesant, interesante sunt poveștile lor privind migrația spre România. Chiar și cei mai timizi dintre participanți au început să se exprime cât de cât în limba română. Am o frază pe care o spun echipei mele de fotbal american (sunt antrenor): Joci ceea ce înveți, în acest caz, vorbești ceea ce înveți.

Ruiz

LADO s-a oferit să ne ajute în oricare problemă am avea-o, ne-a oferit un curs de “Orientare socio-culturală” unde am cunoscut alți moldoveni din Cluj, formatoarele ne-au provocat să gândim, să ne argumentăm propria opinie. Simplu fapt că există cineva căruia îi pasă de niște suflete rătăcite în lume, în căutarea idealului, înseamnă enorm pentru mine cel puțin.

Alexandra

În teorie, educația este obligatorie. Școala, teoretic cel puțin, ne obligă să ne dezvoltăm intelectual. Practic însă nimeni, dar absolut nimeni nu ne poate face să învățăm. De ce? Pentru că avem dreptul de a alege. Dreptul de a alege dacă vrem sau nu să obținem ceva. Dreptul de a alege dacă ne pasă sau nu. Dreptul de a alege să fim ambițioși sau să parazităm. Eu am ales să urmez cursul de educație socio-culturală.

Elena

PREDAREA LIMBII ITALIENE

LA COLEGIUL NAȚIONAL „GEORGE BARIȚIU” DIN CLUJ-NAPOCA

Profesor dr. Alexandru Laszlo

Liceul “G. Barițiu” din Cluj s-a înființat la 19 octombrie 1919, prin hotărârea Consiliului Dirigent. Printre limbile străine studiate la început au fost franceza și germana, dar încă din perioada interbelică pe lista profesorilor noștri s-au aflat și câțiva dascăli italieni. După diversele vicisitudini provocate de Al Doilea Război Mondial și de perioada comunistă, limba italiană a revenit aici din septembrie 1990. La inițiativa directoarei Maria Dumbrăvan și cu acordul Ministerului Învățământului de la București, s-a înființat secția bilingvă, cu 7 ore săptămânale de limbă-literatură, cu clasele împărțite pe câte două grupe valorice, și câte 2 ore săptămânale de istorie și geografie italiană. În 1996 s-a negociat Memorandumul dintre Guvernul României și Guvernul Italiei, prin care s-a recunoscut pe plan internațional specializarea bilingvă din cadrul liceului “G. Barițiu”, iar școala este constant sprijinită de oficialitățile din Peninsulă. De atunci datează și prezența permanentă a lectorilor de limbă maternă, retribuiți de statul italian. Începând cu anul 2000 liceul cunoaște o dezvoltare amplă pe mai multe direcții: dobândește numele de Colegiul Național “George Barițiu”, își modernizează baza materială, își înnoiește aspectul și își diversifică oferta educațională: la gimnaziu se introduc clasele cu studiul intensiv al italienei.

Diverse personalități ale culturii naționale au avut tangențe cu școala noastră. Au predat aici Margareta Cianciolo (Eta Boeriu, celebra traducătoare de mai târziu) și Teodor Boșca (elev și profesor al liceului, care a devenit mai apoi un cunoscut traducător poliglot). Au fost elevi ai școlii poetul Adrian Popescu (1954-1958), italienistul Marian Papahagi (1955-1966), poetul Ioan Alexandru (1958-1962).

Catedra de italiană este în prezent deservită de următoarele cadre didactice titulare: prof. dr. Laszlo Alexandru (din 1992), prof. gr. I Dana Ciultă (din 1996), prof. gr. I Anca Crăciun (din 1998), prof. Patrizio Trequattrini (din 2009). De la introducerea învățământului bilingv în școala noastră, au mai funcționat ca profesori titulari de italiană: Ana Covaciu, Mircea Văran, Narcisa Ucă, Adina Avramescu, Lucia Maier. S-au ilustrat lectorii italieni Giuseppina Bocca, Manuela Vasconi, Roberto Giunta, Enzo Palmisciano, Tiziana Raschiatore.

O atenție deosebită a fost acordată dotării materiale a școlii. Cu sprijinul financiar al autorităților italiene a fost inaugurată Sala Dante, cu o importantă bibliotecă școlară și capacități multimedia: computer, videoproiector, conexiune internet, sonorizare etc. Au devenit deja tradiționale excursiile de studii, pe care le-am organizat în ultimii ani cu elevii secției noastre la Firenze, Genova, Pisa, Milano, Assisi, Perugia etc. Am desfășurat ample activități de înfrățire cu instituții școlare asemănătoare din Italia: Istituto Magistrale Statale “G. Bertacchi” din Lecco; Istituto Statale d’Arte Capo d’Orlando, Messina.

Profesorii titulari ai catedrei de italiană au beneficiat de specializări succesive, la cursuri de profil din Italia: la Milano și Perugia (prof. dr. Laszlo Alexandru), la Firenze și Perugia (prof. Anca Crăciun), la Siena și Perugia (prof. Dana Ciultă). Unele dintre acestea au fost sprijinite de programele internaționale Comenius.

Elevii secției de italiană s-au implicat cu entuziasm în studiul limbilor străine și în diversele activități extrașcolare. Acest lucru este confirmat și de numărul mare de participări la concursurile de specialitate. De exemplu în primăvara anului 2012, la faza locală a Olimpiadei de Limba Italiană s-au înscris 52 de elevi dintr-un total de 4 clase liceale. Numeroși barițiști au câștigat în ultimii ani Premiul I la Olimpiada Națională de Limba Italiană: Moldovan Aniela (1995), Tlașadze Loredana (2006), Dinea Dafina (2004, 2005, 2006), Forgaciu Ștefana (2007), Ciobotaru Cristina (2012) – pregătiți de prof. dr. Laszlo Alexandru;

Bercheșan Andra (2009) – pregătită de prof. Dana Ciultă; Ciotlăuș Ania (2009) – pregătită de prof. Anca Crăciun. Alte zeci de elevi au obținut premiul al II-lea și al III-lea sau diverse mențiuni, la faza națională sau la cele locale ale competiției de profil.

În perioada 2010-2011, Colegiul Național “G. Barițiu” a fost implicat în desfășurarea proiectului european Youth in Action “La storia ci unisce”, alături de Istituto Statale Superiore “E. Balducci” și Scuola Media “Maria Maltoni” din Pontassieve (Italia), Liceul “Szent László” Budapesta și Liceul “Bolyai János” Ocsa, Ungaria, Liceul “Saru” Bratislava, Slovacia și Liceul Teoretic “Báthory István” Cluj-Napoca, România. Proiectul a beneficiat de finanțare europeană și a vizat mai buna cunoaștere a elevilor și a profesorilor care studiază sau predau limba italiană în diversele țări ale continentului. Echipa Colegiului “G. Barițiu” a fost coordonată de prof. dr. Laszlo Alexandru și le-a inclus pe elevele din clasa a XII-a bilingv Gabrian Adana, Rîmbu Raluca, Sigarteu Diana, Crișan Adnana și Vișan Andreea.

Alte activități recente de anvergură, desfășurate în școala noastră, au fost proiectul internațional “Play”, coordonat de prof. Anca Crăciun în colaborare cu ONG-uri din România și Italia, proiectul internațional Euroscola (coordonat de prof. dr. Alina Bărbăian, prof. Viorica Mândruț și prof. Laura Zmicală), proiectul internațional CentCinquant (condus de prof. Carmen Bucur și avînd parteneri din Italia, Franța, Germania și Polonia).

Întrucît nu existau materiale didactice autorizate la nivel național pentru predarea italienei în cadrul secțiilor de profil, s-a impus completarea acestei lacune. În plan lingvistic, prof. dr. Laszlo Alexandru a publicat Dicționar italian-român (1999), Dicționar practic italian-român și român-italian (2003), Dicționar italian-român, român-italian (2006) și Memorator de limba italiană. Gramatică practică (2007). În plan literar, el a redactat Antologia di letteratura italiana per il liceo bilingue (2005), precum și Prin pădurea întunecată. Dialoguri despre Dante (2011). A tradus în limba română piesa de teatru a prof. Patrizio Trequattrini, Furio (2010) și romanul său Șantajul (2011). Numeroasele participări la sesiuni de comunicări internaționale cu profil pedagogic (“Real și virtual în evoluția educabilului”), colocvii, simpozioane și conferințe de specialitate (despre Dante Alighieri, despre Alessandro Manzoni etc.) ne stimulează la permanente activități de autoperfecționare.

Strînsa colaborare cu mass-media a făcut ca activitatea catedrei de italiană a Colegiului Național “G. Barițiu” să fie prompt reflectată în ziarele locale, la radio și la televiziune. Numeroasele talk-show-uri la care au participat unii dintre profesori, alături de elevii remarcabili, au condus la popularizarea rezultatelor noastre. Cursurile de pregătire la italiană, pe care le propunem în regim gratuit absolvenților de clasa a VIII-a care doresc să urmeze secția bilingvă, ne asigură o amplă bază de selecție a viitorilor liceeni.

Rezultatele profesorilor de italiană ai Colegiului Național “G. Barițiu” au fost răsplătite, în ultimii ani, cu numeroase distincții și diplome de excelență, atribuite de Guvernul României (2008), de Ministerul Educației și Inspectoratul Școlar Județean Cluj (2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010 și 2011), de Instituția Prefectului Județului Cluj (2005), de Președintele Consiliului Județean Cluj (2011).

Predarea limbii italiene constituie deja un brand caracteristic pentru Colegiul Național “G. Barițiu” din Cluj-Napoca, o trăsătură care evidențiază școala noastră în contextul instituțiilor de profil ale orașului și ale țării, un motiv de mîndrie și o permanentă sfidare de autodepășire

ARHITECTURA SILABELOR

EMINESCU - ÎNTRE PAREMIE ȘI LUCIDITATE GNOMICĂ

Profesoara Luciana Andronic

Premiul I

*la Simpozionul Internațional "Mihai Eminescu – poet național și universal"
ediția a II-a, Iași, 15 ianuarie 2012*

Structuri paremiologice sau vorbe de înțelepciune

Amprentat organic de înțelepciunea populară, *omul deplin al culturii române* – cum îl denumesc Constantin Noica, Eminescu esențializează paremia prin filtrul erudiției sale, ridicând-o la rang aforistic, chiar dacă o găsim exprimată cumulativ, pe tot parcursul operei sale. În volumul 6 al *Operele Complete*, editie îngrijită de Perpessicius, printre textele folclorice își fac loc "*proverbe, asemănări, locuțiuni diverse, zicale, cimilituri*" românești pe care autorul le inserează între *basmе și cântece de lume, irmoase*.

Proverbele - susține Ovidiu Papadima, "nu sunt învățăături. Sunt, ca toate celelalte forme de artă populară, *forme de viață*. Dar mai mult decât celelalte sunt esențe de viață. Ele formulează în modul cel mai concentrat și mai pregnant posibil o multime aproape infinită de situații de viață." (Papadima, p598) Karel Capek prezintă proverbele ca oferind fapte, experiențe. Nu prezintă principii, ci experiențe. El (proverbul) este o formă de cunoaștere foarte nesistematică. Însă, după cum se știe, și experiența umană este foarte nesistematică" (P 24) Omul proverbelor are un portret cât se poate de obiectiv și mai ales experimentat, deoarece acesta dezvoltă atitudini adesea contrastante, conforme doar cu starea de spirit a situației sau momentului trăit. De aceea, dacă „tăcerea e de aur”, „vorba lungă e sărăcia omului”, dar și „în inima tăcutului locuiește dracul”.

În imaginarul colectiv reprezentat de proverbe, respectiv vorbe de învățătură Eminescu descoperă întreaga savoare a unei limbi române ce construiește paremii prin similitudini, experiențe, structuri lexicale sau locuțiuni, iar ironia sa romantică investește cu virulență adevărul exprimat: *Uite-te la obraz și mă-ntreabă de necaz; uite-te la față și mă-ntreabă de*

viață. sau Omul dacă ,mbătrânește , pune-i paie și-l pârlește.sau Bărbatul fără muiere, ca foarfeca fără soție, ce nu taie, numai sgârie. - exemplele sunt doar sugestive și emblematice.

Grupate cu subtitlul *Proverbe* poetul asociază de fapt zicători, vorbe de spirit adesea rimate acestei secțiuni.Folcloristul Ovidiu Papadima distinge categoria zicătorii de proverb în folclorul românesc:”zicătoarea e concretizarea plastică a unei situații legate de timp.Ea te ajută numai s-o contempli și s-o înțelegei.Proverbul e însă concretizarea unei situații de destin;te obligă la mai mult decât a înțelege; te obligă să iei atitudine.”(Papadima, p 600)

Subsumate capitolului *Vorbe*, cele 30 de reflecții exprimă unitar opinii prin care omul de rând poate fi educat .Portretul generațiilor schematizat într-o zicere:” Cei tineri grăiesc ceea ce fac, cei bătrâni povestesc ceea ce au făcut, iar cei nebuni ceea ce vor să facă.”-temporizează foarte exact raportul vorbe-acțiuni, ilustrând prin cele trei sensuri notale norma și alienarea.

Omul paremiilor e abstractizat prin pronumele **cel** :”Vai de cel ce nu știe nici când să grăiască nici când să tacă, dar cu mult mai vai de cel ce nu știe nici ce să grăiască, nici ce să tacă.”Aluzia ca modalitate de elevare spirituală caracterizează discursul.Insul proverbului, apare alteori numit *neghiobul* în context antitetice cu geniul.

Un frumos îndreptar al eticii de comunicare adresat neinițiatului se formulează foarte plastic, unde sfatul bun configurează portretul locutorului civilizat.Aluziile și comparațiile cu damblăii, animalele sau figurile basmice sunt menite să dezarmeze etica inferioară, aflată în afara normei.Neghiobul are exemple, dar și contrexemple de bună manieră a comunicării:

Când grăiești cu oarecine nu strâmba din gură ca cei damblalai, nici dinții să ți-i scârșnești, ca câinii când se mănâncă , nici limba să ți-o scoți ca șarpele și s-o joci, nici degetele în gură să le bagi și să le lingi, ca pisicile când se ling, nici din mâni să dai ca și când te-ai da în leagăn, nici din picioare să dai ca un armăsar, nici ochii să ți-i arunci încoace și 'ncolo ca balaurul, nici trupul să ți-l frângi, ca pehlivanii când joacă, nici să te vâri într-însul, nici să 'ndrăznești la glume cu mâna ca mojiicii când se 'mbată , c' asemenea urmări te arată de tot prost.

Imaginar aforistic eminescian

Două structuri ce se regăsesc în *Epigonii* vor coagula sens dinspre paremie spre luciditate gnomică: „spusa voastră” și „cugetarea sacră”. Dinamica lexicală a primului termen, de la sensul notal la cel noțional, ajunge să releve înțelepciunea înaintașilor apreciată generic. Spusa „sântă și frumoasă”redă învățătura pliată romantic pe imaginarul inimii: „Căci din minți era gândită, căci din inimi era scoasă”.Conotația conferită *spusei* corespunde la fel de bine oricărei idei sau structuri literare emise de orice creator de limbă română preeminescian, nominalizat în poemul citat sau rămas anonim.

Neîndoios că toate spusele preeminesciene denotă latențe ale sufletului românesc teaurizat în mod particular de creatori populari sau consacrați.și transformați în înțelepciune. În privința *cugetării sacre* poetul oferă două deschideri ce se pot constitui în definiții poetice-prima: „Combinare măiestrită/Unor lucruri nexistente;”- apropiată de sensul metaforei și de emergența semantica a acesteia, iar cea de-a doua cu accente ironice: „Carte tristă și-ncâlcită, /Ce mai mult o încifrează cel ce vrea a descifra”, referindu-se la comprehensiune și comentare.

Cugetarea așadar are la poet un tip de obediență pozitivă, câtă vreme stă sub semnul sacralului. Mai mult decât atât configurează o direcție etică de înaltă ținută , conferind adesea modele atitudinale preluate din filosofia clasică germană, istorie, mitologie și nu în ultimul rând din literatura universală.

Marin Bucur apreciază cugetările poetului nefiind **afipte**”pe ulițe și în piețele publice,ci crezuri sacre,credințe și convingeri adânci.[...]Cugetările sale au o putere de generalizare a

fenomenelor și situațiilor care depășește experiența contingentă. El are înțelepciunea veacurilor și a istoriei poporului român.”(Bucur, pXXII)

Cu toate ca Eminescu nu și-a ordonat reflecțiile să le dea în mod programatic structura unei cărți de „Cugetări”, prin publicarea cu acest titlu într-o ediție îngrijită de Marin Bucur, poetul e aliniat practic la tradiția genului moralist. ”Manuscrisele lui Eminescu, fie ca sunt de poezie, proză, teatru, publicistică, cuprind aceste flori rare ale reflecției superioare, desfășurându-se ca o eflorescență a spiritului său”(Bucur, p VIII)

Cugetarea eminesciană are două axe ale fundamentarii sale în fapt: inima și limba română. Cea dintâi dă coerență apartenenței spirituale la rădăcinile aceleiași nații, iar cealaltă aduce confirmarea rațiunii. ”Da! Orce cugetare generoasă, orce descoperire mare porcede de la inimă și apelează la inimă.”- notează poetul în manuscrisul 2287, f.11.(Cugetări, p11) Onestitatea și sinceritatea poetului transpar în viziunea asupra expresiei gândirii și a modului de a fi în limba română: ”Limba și legile ei dezvoltă cugetarea”(Cugetari, p 47) dar și „ Limba și împreună cu ea mintea se curăță și se lămurește, căci numai o limbă în care cuvintele sunt împreunate c-un înțeles hotărât de veacuri este clară, și numai o cugetare care se servește de o asemenea limbă, e limpede și cu temei.”(Cugetari, p 46).

Preocuparea pentru exprimarea clarității, a coerenței și pertinentei gândirii se fundamentează pe o abordare lingvistică corectă. Aceasta se realizează simplu, dar urmând principiul consecvenței semantice în asocierile lexicale, respectiv *cuvinte împreunate c-un înțeles hotărât de veacuri*. Respectul lingvistic are impactul gândirii sănătoase. Mai mult, conformismul lingvistic , atrage drept consecință *cugetarea limpede și cu temei*. În fine, păstrând aceleași date ale relației de echilibru între limbă și gândire(termeni între care s-a stabilit a exista o relație dialectică), reflecția eminesciană impune un raport de putere între vorbitor și limba sa. ”Nu noi suntem stăpânii limbii, ci limba e stăpâna noastră.” Argumentul poetului convinge și cucerește”Precum într-un sanctuar reconstituim pas cu pas, ce-a fost înainte- nu după fantesia sau imaginația noastră monumentană, ci după ideea în genere, și după amănunte- care a predominat la zidirea sanctuarului - , astfel trebuie să ne purtăm cu limba noastră românească.”cugetarea eminesciană se fundamentează în manieră sentențioasă începând cu asocierea limbă- cugetare și stabilind relația de supunere la valoare. Limba- stăpână înseamnă luciditate, înseamnă apartenența la propria ta spiritualitate, înseamnă respect de sine.

Lecția Eminescu pare , dacă nu uitată de contemporanii noștri tineri, ignorată grosolan. Scrierea cu excesive abrevieri și cu nepăsare ignară, dă iluzia comunicării și alienează spiritul. Luciditatea gnostică a poetului , magistral exprimată în **Glossa**, postulează echilibrul dintre gând și expresie în cadrul unui cod etic al omului superior:” Nici încline a ei limba/Recea cumpăn-a gândirii/Înspre clipa ce se schimbă/Pentru masca fericirii,/Ce din moartea ei se naste/Și o clipă ține poate;/Pentru cine o cunoaște/Toate-s vechi și nouă toate.” Chiar dacă aduce cu sine un fel de a fi, un model comportamental adoptat și implicit îl transmite omului de rând, pentru care creează un cod civilizator etern valabil.

ABORDARE INTEGRATĂ A TEXTULUI LITERAR

Profesoara Cristina Motocu

Pentru că ne aflăm astăzi în plină revoluție a inteligenței, trebuie să înțelegem că transdisciplinaritatea ne descoperă dimensiunea poetică a existenței, traversând, toate disciplinele, dincolo de ele. (Basarab Nicolescu)

Obiectivul fundamental al oricărui sistem educațional este formarea la elevi a culturii generale. Organizarea unilaterală a informației într-un sistem rigid este însă total nepotrivită cu această intenție. Aportul fiecărei discipline nu trebuie să se constituie în ceea ce este specific disciplinelor, ci prin ceea ce au acestea în comun, elemente transferabile, educația trebuie să formeze competențele specifice, transferabile, necesare dezvoltării personale a elevului (competența de a învăța să învețe, competențe sociale, metodologice). Pe baza unei astfel de educații deschise și flexibile se poate realiza specializarea profundă prin formarea unor competențe generale durabile în timp.

Abordarea integrată, specifică transdisciplinarității, este centrată pe lumea reală, pe aspectele relevante ale vieții cotidiene, prezentate așa cum afectează și influențează ele viața noastră. Aceasta oferă elevilor cadrul formal adecvat pentru organizarea cunoștințelor, este adecvată pentru toate nivelurile de abilitate intelectuală ori stil de învățare, este în totalitate participativă, centrată pe elev, bazată pe experiențe anterioare, necesită utilizarea oricărui stil activ de predare, prezintă un înalt grad de complexitate, atât în ce privește conținutul, cât și metodologia de abordare. În urma învățării transdisciplinare elevul este capabil să interpreteze, să analizeze, să formuleze, să exprime opinii personale, să utilizeze informația în scopul rezolvării unei probleme date, să identifice și soluționeze probleme.

Relația empatică pe care strămoșii noștri o aveau cu universul este plină de atenție, afectivitate și sensibilitate. Elementele naturii (apa, focul, pământul, vântul) sunt vii ca și persoanele, prin urmare, relația cu aceste elemente are implicații profunde în modul în care elevii înțeleg procesele naturale, biologice în care își asumă actul de cunoaștere. În acest act, omul comunică cu natura într-o experiență senzitivă, iar experiența cognitivă este întruchipată în viața lui cotidiană și rituală.

Mitologia și sacrul sunt întotdeauna prezente în aceste sisteme tradiționale de cunoaștere. Urmând aceste tradiții și într-un dialog permanent cu ele, în special cu tradiția populară care este încă vie în multe aspecte ale modului nostru de viață, descoperim că procesul de cunoaștere este legat de experiența somatică (Keleman, 1987). Omul se află în miezul experienței cognitive, corp-emoții/minte-spirit, ca întreg. În dialogul cu tradițiile populare se poate constata că, cunoașterea este intrinsec legată de prezența și experiența sacrului, iar abordarea transdisciplinară este interesată de acele ritualuri care se concentrează pe profunzimea ființei umane, pentru ca aceasta să se înțeleagă pe sine și în relație cu ceilalți oameni, cu Natura și cu Totalitatea.

Existența și evoluția mitului jertfei creatoare ca fiind un concept transdisciplinar, a pornit de la jertfa omenească, pentru ca, în timp, să se ajungă la substituiri succesive cu ofrande și daruri. Referitor la funcția obiceiului, jertfa reprezintă compensația cerută de spiritul locului pentru încălcare. La geto-daci întâlnim, în ansamblul riturilor de sacrificiu, atât jertfele umane, cât și sacrificarea de animale și ofrande, acestea din urmă devenind preponderente și astăzi. Devenind mit de fundare a unor cetăți, poduri, clădiri, mitul jertfei atinge apogeul la români prin acea sublimare sofianică, de care vorbea Lucian Blaga. În acest context, se poate evidenția că în relație cu istoria și logosul are loc un moment edificator în care formarea instituției statale românești se realizează sub însemnul construirii mănăstirii, respectiv al creștinizării neamului. Camuflarea sacrului atinge valoarea maximă în cadrul

eposului legendar al *Mănăstirii Argeşului*, deoarece asistăm la o simbioză a **mitului jertfei** cu **mitul biblic** şi cel **al formării poporului român**.

Formele simbolice ale acestora au pătruns în literatura cultă. Reflecţiile despre evoluţia miturilor ale unor cercetători români, precum: Mihai Coman, Marcel Olinescu, Romulus Vulcănescu, Mircea Eliade, Lucian Blaga şi ale altor cercetători străini, denotă faptul că mitul jertfei pentru creaţie are ca arhetip mitul cosmogonic. Onticul este unica obsesie a omului arhaic, studiul vechiilor mitologii ne ajută să desprindem argumentul că fiecare dintre ele oglindesc concepţia arhaică despre zonele obscure din om şi din univers, având propria personalitate, dar contribuind la definirea notelor caracteristice ale culturii unui popor.

Condiţia artistului este legată de esenţa fenomenului tragic dat de neputinţa fiinţei sale de a cunoaşte lumea dincolo de limitele sale, de a avea viaţă veşnică în paralel cu opera sa dăinuitoare. Aceste dihotomii ţin de condiţia ontologică a omului, de diferenţele dintre lumea reală şi lumea imaginarului, de recursul omului la mit pentru o nouă repetare a gestului arhetipal al divinităţii de a crea lumile.

Deoarece în programele şcolare se pune accentul pe contextualizarea operei literare, este necesar ca profesorul să formeze elevilor deprinderea de a se identifica în complexitatea culturală din care fac parte, de a identifica propria cultură şi /sau a altuia, de a se construi raţional ca fiinţă de cultură, deschisă schimbului intercultural. Toate aceste deprinderi pot fi achiziţionate prin intermediul abordării integrate transdisciplinare a operei, abordare care poate reprezenta o provocare atât pentru elev, cât şi pentru profesor. Tânărul cititor este iniţiat într-o gândire antropologică presupunând o atitudine, un demers şi un limbaj antropologic. Competenţele obţinute dezvoltă elevului o conştiinţă culturală, un spirit critic accentuat.

Valorificând acest tip de abordare pentru înţelegerea şi interpretarea dramaturgiei lui Lucian Blaga, s-au demonstrat avantajele, mai ales în ceea ce priveşte achiziţionarea de către elevi a demersurilor, valorilor şi atitudinilor care îl pot ajuta la formarea sa ca fiinţă culturală. Descoperind miturile, credinţele, limbajul, cultura, reprezentările, elevul are în final capacitatea de a numi, de a reprezenta, de a analiza diferite realităţi antropologice specifice unei culturi cu care opera literară intră în relaţie.

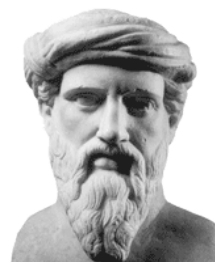
Desen realizat de eleva Diandra Sălicean,
Clasa XII B

Desen realizat de Andreea Marian, clasa XI C

ȘTIINȚA... ALTFEL

PITAGORA ȘI CÂTEVA REPERE ALE COMUNICĂRII MATEMATICE

Profesoara Elena Coța

Nașterea lecturii textelor scriptice este strâns legată de manifestarea primelor forme ale scrisului. Astfel, necesitatea notării are la bază două dimensiuni esențiale ale vieții: amintirea lucrurilor/evenimentelor și comunicarea cu departele; se nasc, așadar, două tipuri de lectură: cea a propriilor însemnări și cea a însemnărilor celorlalți. Propriile notații nu presupun, în mod obligatoriu, un sistem de percepere a sensului specific unei comunități, lectura fiind realizabilă și în cazul unui sistem de notare individual. În schimb, însemnările destinate celorlalți (ca formă de comunicare interpersonală privată) sau cele publice (inscripțiile, de exemplu) presupun cunoașterea, de către alți membri ai comunității, a aceluiasi sistem de notare, fapt ce ar facilita lectura. Cum la început sistemul de notare este intracomunitar, în zilele noastre încă se mai descoperă texte (în special încrîptii pe piatră, care au rezistat mai ușor trecerii timpului și intemperiilor) care nu ne mai sunt accesibile prin lectură, deoarece am pierdut legătura care se stabilește între forma grafică a cuvântului și sensul acestuia. Matematica, spre exemplu, este un domeniu care se pretează studiului interdisciplinar. Ion Barbu, renumit matematician și poet român, definea nivelul abstract al lirismului modernist (vezi poezia interbelică) prin apelul la geometrie: "*Există undeva, în domeniul înalt al geometriei, un loc luminos, unde se întâlnește cu poezia ...*" Același savant român, cu o deschidere evident transdisciplinară, aducea un elogiu marelui matematician Pitagora, folosindu-se de materialul sensibil al literaturii, funcțiile comunicării fiind diverse:

În calmul multor zile de drumuri lungi pe mare

Spre sînul adîncimii fluide am privit;

Iar ochiul meu lăuntric e încă năpădit

De-a umbrei și culorii bogată-amalgamare:

Cînd repezi, cînd sticloase, și umede și rare,

În orbul mării limpezi-tezaur negrăit-

Resfrîngeri fără număr, pe rînd, au oglindit

Multipla aparență și veșnica schimbare.

Dar mai apoi Crotona, cu zidul dorian,

M-au despărțit de-a pururi de glaucul noian...

O, Ion!...Duhul Spartei încruntă strîmta zare;

Și sus, prin golul nopții- mai trist și mai sever-

Cetatea siderală în trista-i descărnare

Îmi dezvește-n număr vertebra ei de fier...

Deși paradoxal, lectura și matematica se întâlnesc și în context educativ. Pentru a forma competențe matematice, de la simplul calcul algebric, până la statistică și trigonometrie, calea didactică nu exclude lectura, ci se fundamentează pe ea și pe exercițiul matematic conștient. Teoremele matematice își au însă părinții lor, iar pentru implicare conștientă în studiul matematicii e recomandat ca elevii să-i cunoască. Acest lucru se face posibil prin lectură. Acum îl vom cunoaște pe Pitagora.

Născut în 580 înainte de Cristos, în insula Samos, din Grecia, **Pitagora** este încă de timpuriu atras de cultul olimpic, în special de *cultul lui Apollo*. Dar nici Homer cu poemele sale, nici ritualurile religiei sale nu i-au calmat setea de cunoaștere. Căutând Înțelepciunea, pătrunde în Asia Mică, vizitându-l pe Pherekydes, unul dintre cei 7 Înțelepți ai Antichității, de la care primește mari învățături. Îl cunoaște pe Orfeu și, prin intermediul riturilor inițiatice ale Demetrei și ale lui Dionysos, captează o nouă dimensiune care, cu o mare intensitate, îl conduce până la Divin. Continuă în căutarea sa prin Babilonia, unde cunoaște Astronomia; în Persia va cunoaște *doctrina lui Ahura Mazda*; în țara arsă de soare a lui Kem (Egipt), cu sacerdoții din Sais și Heliopolis, asimilează învățături Esoterice și Matematice și, în același timp, aprofundează foarte mult Geometria, mărindu-și astfel cunoașterea și înțelegerea asupra structurii a ceea ce este Divin; iar în India studiază Doctrina Transmigrației Sufletelor, pe care el a denumit-o: Metempsihoză. Vorbește despre Karma și declară în manieră coerentă nemurirea Sufletului: Omul poartă în interiorul său o parte de Energie Primordială și Divină care supraviețuiește la moartea corpului, în Lumea Astrală, pentru ca, în acord cu comportamentul etic al vieții sale anterioare, să se reîncarneze în alt corp și să trăiască altă existență, și astfel în mod succesiv, până la întoarcerea finală la Divin. Această gândire revoluționează Păgânismul și influențează Creștinismul Primitiv.

Psiche, după **Pitagora** *"este intermediarul între două lumi: între Material și Spiritual. Energia Vitală care se stabilește și locuiește în materie"*. Susține existența Elementalilor și a Geniilor, a Divinităților intermediare ca Zeii Olimpici, precum și a unei Divinități Superioare ca început și sfârșit al tuturor lucrurilor. Această concepție filosofică asupra Naturii și Divinității, asupra omului și a Cosmosului, era întotdeauna prezentată din punct de vedere al Matematicii, deoarece **pentru Pitagora totul se putea formula într-o ecuație**. Pentru Pitagora numerele sunt principii absolute în *Aritmetică*; principii aplicate în *Muzică*; mărimi în stare de repaus în *Geometrie*; mărimi în mișcare în *Astronomie*, servind simultan ca măsuri ce determină natura lucrurilor și exponenți care le fac cunoscute. Totul se așează sub incidența numericului și logicii. *"Dumnezeu geometrizează prin intermediul sunetului"* spunea Pitagora; *"La început era Cuvântul"*, spune Ioan, profetul din Patmos.

Doctrina **Muzicii Geometrice** are ca fundament postulatul anterior; și explică generarea intervalelor și a nodurilor prin intermediul relației distanțelor armonice care există între notele muzicale și planetele Sistemului Solar, Do-Re corespunzând distanței de la Pământ la Lună, Re-Mi, Lună-Venus și așa mai departe. Astfel Sistemul Solar (și în general tot Universul) este o mare pentagramă muzicală, în care fiecare planetă emite nota sa particulară într-o mare gamă de sunete. Aceasta este ceea ce numea Pitagora, și ce servea de asemenea ca un proces inițiativ în interiorul Școlilor Pitagoreice: **"Muzica Sferelor"** (*regăsimilă în preocupările poezilor romantici*)

În final, învățăturile lui **Pitagora** au avut o mare răspândire și chiar în zilele noastre, continuă să fie de bază, deși mulți nu au fost capabili să înțeleagă această **Filosofie Pitagoreică**.

CURIOZITĂȚI

- Blana ursului polar este albă pentru că mijlocul firului de păr din blană este gol și prin el se reflectă lumina mai mult decât în zapadă și gheață; iarna, blana lui se colorează în galben.
- Elefantul nu vede foarte bine dar urechile și nasul îl ajută, poate mirosi apa de la 4 km distanță și este singurul animal care nu poate sări.
- Girafa are același număr de oase în alcătuirea scheletului gâtului ca și omul chiar dacă gâtul ei este de câteva zeci de ori mai lung ca al unui om.
- Pasărea colibri cântărește doar 3,2 grame, ea fiind cea mai mică pasare din lume. Oul unei colibri cu gât rubiniu este mai mic decât o boabă de mazare. Micuța zburătoare trăiește doar în Cuba.
- Furnicarul marsupial a fost descoperit de coloniștii albi în anii 1830, numele popular ia fost dat de aborigeni. Furnicarul marsupial este mamiferul terestru cu cei mai mulți dinți, până la 52, dar el folosește puțini deoarece strivește termitelile cu cerul gurii osos și nu le mestecă. El are cel mai mare creier raportat la dimensiunea corpului sau dintre animalele marsupiale existente azi.
- Înălțimea omului variază în timpul zilei. Dimineața suntem cu un cm mai înalți decât seara. Acest lucru se întâmplă deoarece discurile intervertebrale se “tasează” atunci când stăm în picioare, datorită greutateii propriului corp.
- Inima continuă să bată după ce este scoasă din corp. Chiar dacă este tăiată în bucăți, mușchii inimii vor continua să bată.
- Pe un centimetru pătrat de piele se află aproximativ șase milioane de celule, 5000 de receptori, 15 glande sebacee, 200 fibre nociceptive (pentru durere), 10-25 receptori tactili și corpusculi termosensibili, patru metri de fibre nervoase, un metru de vase sanguine, și peste 100 de glande sudoripare.
- Pentru a desfășura „procesul gândirii” creierul are nevoie de mari cantități de energie. De aceea este posibil ca după un intens proces de gândire să resimți aceeași oboseală ca și în cazul muncii fizice.
- Plămânul drept primește mai mult aer decât cel stâng.
- General Sherman este un arbore de sequoia din Parcul Național Sequoia, California, însă nu unul oarecare ci cel mai respectat dintre toți. Are o vârstă de aproximativ 2200 ani, 83,8 m înălțime, peste 52, 500 m cubi masă lemnoasă și peste 6000 tone. Departe de a fi la capătul puterilor, General Sherman continuă să crească cu fiecare an depășindu-se pe sine. Un alt exemplar fascinant din aceeași specie poartă numele de General Grant și se gasește în Parcul Național King's Canyon.
- Madagascar este considerată patria baobabului, locul de unde s-a răspândit în Africa și chiar în Australia. Această specie nu poate fi confundată grație formei trunchiului și a coronamentului sărac, puțin ramificat. Fiecare baobab este o adevărată cisternă de apă, fiind capabil să depoziteze în trunchi rezerve de până la 120,000 l de apă.

Eleva Morar Maria,
clasa XII B

MAREA NEAGRĂ.

ȘTIATI CĂ...

- Marea Neagră este cea mai mare structură acvatică anoxică din lume. Termenul de anoxie semnifică un „conținut scăzut de oxigen” sau chiar o „lipsă de oxigen” și peste 90% din apa din Marea Neagră este lipsită de oxigen. Această situație se datorează faptului că apa de la suprafață, care primește oxigen din atmosferă, nu îl poate transfera straturilor acvatice de adâncime din cauza mai multor factori (cantitatea mare de sedimente din apă, densitatea crescută etc).
- La adâncimi de peste 200 de metri, apa Mării Negre nu mai conține oxigen iar temperatura apei înregistrează o valoare constantă de 9 grade Celsius. Din această cauză, la adâncimi mari, singurele specii existente sunt bacteriile anaerobe.
- Marea Neagră este una din cele mai noi mări ale planetei. Specialiștii afirmă că ea s-a format în perioada Mezozoică, atunci când, prin ridicarea uscatului, vechiul Ocean Tethys a dispărut și în locul lui au aparut mai multe mări sau cursuri de apă (Marea Neagră, Marea Caspică, Marea Mediterană etc)
- De-a lungul coastelor Marii Negre, în zona Turciei, trăiesc unii din ultimii vorbitori de limba greacă pontică. Acest dialect a aparținut comunității grecilor stabiliți în Turcia care însă au emigrat în Grecia după primul război mondial. Astăzi, acest dialect mai este utilizat doar de câțiva vorbitori, în majoritate bătrâni.
- Nivelul de salinitate al apei este unul foarte mic. Acesta se situează în jurul valorii de 17% și este cauzat de numeroasele cursuri de apă dulce care se varsă aici (Dunarea fiind cel mai important dintre ele).
- Din cauza nivelului scăzut de salinitate, biodiversitatea din Marea Neagră are de suferit. Majoritatea speciilor marine au nevoie de un nivel al salinității de minim 20% pentru a se putea dezvolta corespunzător.
- Adâncimea maximă a Marii Negre este de 2.200 de metri. Această valoare, mai exact 2.212 metri, este atinsă în apropierea țărmului turcesc al mării.

Eleva Andrada Pintilie, clasa XII B

EXPERIENȚE LITERARE ȘI ARTISTICE

O BUCURIE A INOCENȚEI

Profesoara Cristina Motocu

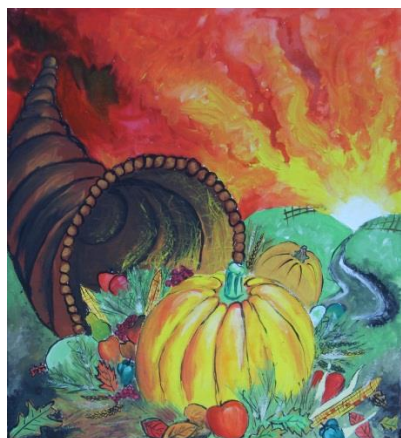
Încrezători în cuvintele lui Pablo Picasso „arta ne curăță sufletul de praful zilelor” ne bucurăm să admirăm lucrările generoase ale elevei noastre din clasa a XII-a B, **DIANDRA SĂLICEAN**.

Despre încercările artistice ale Diandrei îmi permit să afirm că încep sub auspiciile cărții. Alegorii ale vârstei, valoarea acestora constă în calitatea mesajului literar pe care-l transmit prin mijloacele specifice plasticii: linia, dialogul culorilor pe suprafața plană a pânzei.

Privite din perspectiva vârstei poți remarca o calitate profesională a creațiilor sale, seriozitate, tenacitate și talent, nonconformism expresionist și vitalitate, dar în același timp te poate încerca o inocentă curiozitate, un farmec desuet de colecție.

Lucrările Diandrei ne propun o evaziune spre tărâmurile mirifice ale copilăriei, când înainte de a-și lua zborul, copilul se întoarce, mângâie cu ochii, descântă cu sufletul fiecare element al naturii: de la florile care dau dimensiunea unei eternități fragile, până la lumea fructelor date în pârg ca simbol al hranei sacre și al supraviețuirii.

Cum a privi o pânză nu înseamnă a o epuiza dintr-o privire ne rămâne fiecăruia bucuria de a descoperi și redescoperi noi miracole în lucrările elevei noastre. La finalul anilor de liceu ne rămâne doar bucuria de a o felicita și de a o îndemna în a-și căuta mentorul care să extragă fluturile din crisalidă.

ATELIER LITERAR ȘI ARTISTIC

Cabinetul de limba și literatura română era ticsit până la refuz de colegii noștri care așteptau curioși să ne vadă pe mica scenă improvizată din sala de curs pe noi, cei care am ales să interpretăm o piesă de teatru despre *Despărțirea de liceu*. Este vorba de “Albus Lapis”, un proiect teatral coordonat de doamna profesoară de limba și literatura română Cristina Motocu ce urma să fie dedicat claselor a XII-a, dar care a impresionat *minți mai luminate* decât ale exuberanților noștri colegi din a XII-a.

Cu toții așteptam să apară o Comisie de inspecție însoțită de doamna profesoară, când prin forfota creată se dintungeau diverse fraze care denotau fie scepticism, fie cuvinte de încurajare la adresa noastră - doisprezece tineri care jucam pentru prima oară o piesă de teatru. Cu toții încercam din răspuțuri să ne ascundem emoțiile, pentru o oră, cât va dura piesa. Trebuia să uităm cine suntem, trebuia să devenim personajele în pielea cărora am intrat de fiecare dată la repetiții. Era interesantă ipostaza de fiice de împărat ce urmau să-și mărturisească dragostea adevărată pentru acesta, când împăratul era chiar Liceul nostru de 91 de ani, Edubarex, ba chiar, unele fiice simțindu-se împlinite, cum sunt clasele a XII-a, se pregăteau de plecare.

În sfârșit, inspectorii însoțiți de doamna profesoară au ajuns, s-au așezat acolo unde se anticipa, iar noi urma să ne jertfim pe scena adevărată. Eram mult mai intimidată și emoționată decât se credea și mai mult decât mărturiseam. Cu toții ne gândeam că fiecare bâlbă ar putea stârni resete critice și ar putea fi un eșec pentru spectacol.

“Gata, începem!”, a rostit doamna profesoară. Se face liniște totală în sală, iar ritmul muzicii lui Richard Clayderman pornește pe fundal, replicile încep să curgă. Spectacolul își urmează cursul, iar ora se scurge în timp ce sudoarea bătea secunde pe frunțile noastre. Finalul aduce aplauze ca și la un spectacol de teatru adevărat. Am fost felicitați atât de Comisie cât și de doamna profesoară, după care aceștia au părăsit sala de clasă. Am rămas cu toții în urmă, muți de uimire și plini de satisfacția primului nostru spectacol. Bucuria a erupt, ne-am îmbrățișat, ne-am felicitat, și chiar ne-am muștrat reciproc, sesizând acele ezitări care ar fi putut să ne trădeze.

A fost o minunată experiență pe care am trăit-o câteva clipe. A fost o lecție de viață care ne-a arătat că deși la început este greu, cu multă muncă și dedicație totul este realizabil, și ne-am așezat afirmația lui Tudor Vianu drept stindard: “Nu există experiențe inutile, care să nu ajute la crearea personalității”.

Eleva Adana Gabrian,
Clasa XII C

OFTATUL MAMEI

Cu ani destui, frumși și grei,
A nins destul pe părul ei
Și-oftatul cel din somn, din noapte,
Îl simt aici, ca niste șoapte.

Măicuța mea, în miez de noapte,
Cu gândul eu te țin aproape.
Și printre stele îți șoptesc,
Că sunt aici, și te iubesc.

Te-ai chinuit și ne-ai crescut,
Tu multe griji ai mai avut.
Și-acum aștepți, și-oftezi din greu,
De dorul meu...

Și pe oricare din noi vezi,
Te uiți la el, și-apoi oftezi.
Căci stii: oricât ar sta,
Va fi o zi când va pleca.

Poezie scrisă de Agata Iepure, clasa a XII B, la
îndemnul mamei, special pentru mama

TRANDAFIRUL IUBIRII

Iubește-mă cum iubești mireasma trandafirilor
Și-ți voi dărui trandafirul dragostei.
Iubește-mă cum iubești răsăritul soarelui
Și-ți voi dărui roua dimineții de pe trandafirul dragostei.
Iubește-mă din tot sufletul, și-ți voi dărui sufletul meu curat,
Ca roua dimineții de pe trandafirul dragostei.

Eleva Codruța Sechel,
clasa XII B

DORURILE MELE

Luna ca o regină a nopții,
Îmbrăcată în voal de stele,
Duce dorurile mele
Și le lasă în voia sorții.

Ve-ți vedea un vis plutind,
Prin genuni cotrobăind,
Pe aripi de dor ușor,
Visele mele mor...

...S'or trezi de dimineață
Și din nou vor prinde viață,
S'or scălda în val de boare
Mirosind parfum de soare

Ca s-ajungă și la tine
Ca să-ți amintești de mine,
De mine cea cu păr bălai,
Și cu vorbă dulce grai.

Eleva Maino Luissa,
clasa IX C

CORESPONDENȚE

Ea e un fulger,
El e furtuna din care provine;
Ea e precum razele soarelui într-o zi de vara,
El e precum ploaia rece dintr-o zi de octombrie;
Ea e o lacrimă de durere,
El e zâmbetul care-i alungă suferința;
Ea e timpul care trece în grabă,
El e secunda care-l alcătuiește;
Ea e inima rece care bate,
El e picătura de sânge care-i străbate trupul pentru a o încălzi;
Ea e asemeni unui trandafir mândru,
El e asemeni spinului care îl protejează;
Ea e precum întunericul nopții,
El e raza de lumina ce-i redă speranța;
Ea e întruchiparea "dragostei nebune",
El e focul care arde pentru a o menține.

Eleva Nicoleta Andreica,
clasa XII B

DOINA MÂNDREI

Foaie verde de lalea
În casa cea de-acolea,
Stă, la umbră, mândra noastră,
Se zvonește că-i frumoasă.
Tare mare este dorul
Să îi cânt din nou cu corul
Un cântec de bucurie,
De noroc și veselie.
Și ce aş vrea să primesc
Ceea ce îmi doresc,
De la mândra noastră mare
Chiar și-o mică sărutare.

Eleva Cătălina Ignat,
clasa XII B

CEI TREI PLOPI

Iubesc zilele de vară petrecute la bunica. Stă într-o casa modestă și drăguță. Vis-a vis locuiește o foarte buna prietenă pe care o cunosc de când mă știu. Maria vine foarte des la noi, deoarece bunica este cea mai desăvârșită persoană, care printr-o poveste te poate face tristă, fericită, mulțumită sau oricum dorește ea să te vadă. Ei bine, tristă nu m-a facut nici o povestire până acum. Dar uimită, entuziasmată sau chiar cuminte... mai mereu.

Stăteam într-o zi cu Maria și bunica în foisorul din grădină. În fața noastră se ridicau mureți trei plop. Bunica îi privea și le zâmbea. A văzut mirarea de pe fața noastră, așa că spuse:

- Știți voi, dragele mele? Aceștia au fost și ei cândva oameni. Mai demult, cam pe timpul lui Mihai Viteazul, într-un sat din apropierea palatului locuiau trei frați orfani de mamă și cu un tată neglijent care își cheltuia averea, și așa puțină, doar pe băutură. Într-o zi Ioana, Mihai și Andrei s-au hotărât să plece de-acasă și să se oprească doar în locul în care se vor simți acasă. Cei trei au cautat mult acest loc, însă doar după zece ani de muncă și trudă pe pământ au ajuns aici, pe ogorul acesta, și cu banii câștigați l-au cumpărat, astfel construindu-și o casuță în care să-și poată trăi fericiți viața. Apoi, ca simbol al poveștii lor au plantat acești minunați plop care au exact atâția ani precum casa. Desigur, casa a fost renovată, însă temelile i-au rămas aceleași.

- Dar, bunico, de unde știau ei că plopul vor rezista? Se puteau usca... De ce nu au scris o carte sau ceva asemanator?

- Draga mea, pentru a-ți realiza visele ai nevoie de ambiție și credință.

De-atunci, mereu când trec pe lângă cei trei plop, înclin capul, zâmbesc și îi admir. Căci așa merită orice om care și-a dedicat viața pentru a-și realiza visul.

Eleva Cristina Tat,
clasa VII A

TRADUCERI

LUCIAN BLAGA

TANTO PIANGERAI O SORRIDERAI? (1919)

Io
non rimpiango
che nell'anima ho raccolto anche fango
però ci penso a te.
Con grinfie di luce
una mattina ucciderà un giorno il tuo sogno,
che l'anima mi è così pulita,
come il tuo pensiero la vuole
come la pensa il cuore del tuo amore.
Piangerai tanto o dimenticherai?
Piangerai tanto o sorriderai
dei raggi di quella mattina,
quando io ti dirò senza traccia di rimorso:
"Non sai, che solo nei laghi con fango,
nell'abisso crescono loti?"

VEI PLANGE MULT, ORI VEI ZAMBI?

Eu
nu ma caiesc,
c-am adunat in suflet si noroi-
dar ma gandesc la tine.
Cu gheare de lumina
o dimineata-ti va ucide-odata visul,
ca sufletul mi-asa curat,
cum gandul tau il vrea,
cum inima iubirii tale-l crede.
Vei plange mult atunci ori vei ierta?
Vei plange mult ori vei zambi
de razele acelei dimineti,
in care eu ti-oi zice fara umbra de cainta:
'Nu stii,
ca numa-n lacuri cu noroi in fund cresc nuferi?'

Îngrijirea traducerii Andra Bercheșan,
clasa XII C

MIHAI EMINESCU

LUCEAFĂRUL

La Stella della Notte

*Ci fu come nelle leggende,
ci fu una volta sola,
di celebri re discendente
una splendida figliola.*

*Unica in mezzo ai suoi parenti,
bella come nessuna,
come la Vergine fra i santi,
fra le stelle la luna.*

*Dall'ombra dei vasti soffitti
s'allontana, si sporge
a una bifora: nei suoi tragitti
Lucifero la scorge.*

*Guarda di lassu come invade
il mar della sua luce
e lungo le liquide strade
nere chiglie conduce.*

*Gli occhi al cielo ogni giorno protesi,
alla voglia soggiace;
e anche lui che la fissa da mesi,
la ragazza gli piace.*

*Quando sopra i suoi gomiti china
come in sogno le tempie,
nel cuore la voglia s'insinua
e l'anima riempie.*

*Egli sembra di luce piu bella
ogni notte avvampare
quando dentro il suo tetro castello
lei nell'ombra gli appare.*

•

*Nella stanza, seguendo dappresso
la donna, s'introduce,
coi suoi gelidi strali egli tesse
una rete di luce.*

*E quando si stende sul letto
la ragazza, e sbadiglia,
le sfiora le mani sul petto
e le chiude le ciglia.*

*Un raggio lo specchio precipita
sopra il corpo supino,
sui grandi occhi che palpitano,
sul suo volto reclinò.*

*Lei lo guarda con un sorriso,
nello specchio, che spasima,
giacche la rincorre deciso
a catturarle l'anima.*

*Gli parla nel sogno con rotti
sospiri profondi:
«Signore delle mie notti,
perché non vieni? Scendi!*

*Quaggiù! soave Lucifero, scendi,
su di un raggio precipita,
la mia casa la mia anima prendi,
rischiara la mia vita!»*

LUCEAFARUL

*A fost odata ca-n povesti
A fost ca niciodată,
Din rude mari învățați,
O prea frumoasă fată.*

*Si era una la parinti
Si mândra-n toate cele,
Cum e Fecioara între sfinți
Si luna între stele.*

*Din umbra falnicelor bolti
Ea pasul si-l îndreaptă
Lângă fereastra, unde-n colț
Luceafarul așteaptă.*

*Privea în zare cum pe mări
Răsare și străluce,
Pe miscatoarele carări
Corabii negre duce,*

*Îl vede azi, îl vede mâni,
Astfel dorinta-i gata;
El iar, privind de saptamâni,
Îi cade dragă fata.*

*Cum ea pe coate-si răzima
Visând ale ei tâmpale,*

*De dorul lui si inima
Si sufletu-i se împle.*

*Si cât de viu s-aprinde el
În orisicare sara,
Spre umbra negrului castel
Când ea o sa-i apara.*

*Si pas cu pas pe urma ei
Aluneca-n odaie,
Tesând cu recile-i scânteii
O mreaia de vapoare.*

*Si când în pat se-ntinde drept
Copila sa se culce,
I-atinge mâinile pe piept,
I-nchide geana dulce;*

*Si din oglinda luminis
Pe trupu-i se revarsa,
Pe ochii mari, batând închisi
Pe fata ei întoarsa.*

*Ea îl privea cu un surâs,
El tremura-n oglinda,
Caci o urma adânc în vis
De suflet sa se prinda.*

*Iar ea vorbind cu el în somn,
Oftând din greu suspina:
O, dulce-al noptii mele Domn,
De ce nu vii tu? Vina!*

*Cobori în jos, luceafar blând,
Alunecând pe-o raza,
Patrunde-n casa si în gând
Si viata-mi lumineaza*

GABRIELE D'ANNUNZIO

O FALCE DI LUNA CALANTE

*O falce di luna calante
che brilli su l'acque deserte,
o falce d'argento, qual mèsse di sogni
ondeggia al tuo mite chiarore qua giù!*

*Aneliti brevi di foglie,
sospiri di fiori dal bosco
esalano al mare: non canto non grido
non suono pe 'l vasto silenzio va.*

*Oppresso d'amor, di piacere,
il popol de' vivi s'addorme...
O falce calante, qual mèsse di sogni
ondeggia al tuo mite chiarore qua giù!*

Traducere îngrijită de Cristian Paul,
clasa XII C

MIHAI EMINESCU

PERCHE NON VIENI

*Vedi, le rondini se'n vanno,
Si spoglia il noce dalle foglie,
La brina copre i vigneti,
Perche non vieni ancor, perche?*

*Oh vieni ancor tra le mie braccia,
Guardarti,io,mai sazio
Dolce appoggiar il mio capo
Sul tuo seno, Sul tuo seno!*

*Ricordi come al tempo che
Per valli erravam, per piani,
Ti sollevavo, t'abbracciavo,
Oh, tante volte, tante volte?*

*In questo mondo ci son donne
Con gli occhi-fonte di faville-
Per quanto sian lor sublimi
Non sono come te, non sono!*

*Che tu puoi sempre rischiare
La vita di quest' alma mia,
Sei piu brillante d'ogni stella,
Amore mio, mio amore!*

*Qua si attarda ancor l'autunno,
Le foglie cadon sui sentieri,
I seminati son deserti...
Perche non vieni ancor, perche?*

DE CE NU-MI VII

*Vezi, rindunelele se duc,
Se scutur frunzele de nuc,
S-aseaza bruma peste vii -
De ce nu-mi vii, de ce nu-mi vii ?*

*O, vino iar în al meu brat,
Să te privesc cu mult nesat,
Să razim dulce capul meu,
De sinul tau, de sinul tau !*

*Ti-aduci aminte cum pe-atunci
Când ne primblam prin vai si lunci,
Te ridicam de subsuori
De-atitea ori, de-atitea ori ?*

*In lumea asta sunt femei
Cu ochi ce izvorasc scânteii ...
Dar, oricit ele sunt de sus,
Ca tine nu-s, ca tine nu-s !*

*Căci tu inseninezi mereu
Viata sufletului meu,
Mai mindra decât orice stea,
Iubita mea, iubita mea !*

*Tirzie toamna e acum,
Se scutur frunzele pe drum,
Si lanurile sunt pustii ...
De ce nu-mi vii, de ce nu-mi vii ?*

Traducere îngrijită de Sergiu Boboc,
clasa XII C

TRADUCÂNDU-L PE EMINESCU...

Se poate spune despre opera lui Eminescu că este unică, atât în literatura română, cât și în cea universală. Lirica eminesciană creează un univers în care iubirea este pilonul lumii, iar "ea" este sacră pentru "el". Natura, în operele eminesciene contribuie la creșterea/hrănirea iubirii și la învăluirea ei în magie.

Universul eminescian transfigurează esența finită umană cu elementele ei de absolut, de geniu și de vis. Natura umană ajunge în comuniune cu cosmosul. Incredibilul din ființa umană este modelat și scos la iveală prin sculptura cuvintelor și a imaginilor artistice, fiind transfigurate în operă elemente din fizică și matematică.

Traducerea operelor eminesciene este posibilă, însa orice operă își păstrează esența în limba natală. O traducere a poeziei "De ce nu-mi vii?", spre exemplu, ar însemna o pierdere din farmecul imaginilor artistice, din muzicalitatea versurilor și a rotunjimii sunetului fiecărui cuvânt, însa, dacă se dorește totuși o traducere, cel mai bine este să fie una cât mai aproape de înțelesul dat de autor, să aibă loc o transfigurare a lumii operelor create într-o manieră asemănătoare cu cea existentă limbii de bază, în cazul nostru, limba română.

WHY DON'T YOU COME?

*See, the swallows fly away
the walnut sheds its leaves
the vines wither in the forest
why don't you come, why don't you*

*Come back to my arms, my love,
let me feast my eyes on you,
let my head find peace again
on your breast, on your breast.*

*Do you remember when we walked
the brookside and the valleys
how I would lift you in the air
many a time, many a time*

*There are many women here on earth
whose eyes scatter sparks...
not even the highest born are worth
as much as you, as much as you!*

*Because you bring to my inner life
a calm again, you are
more beautiful than any, star,
my love, my love.*

*The last days of autumn run fast
past me, scattering the dead leaves,
the wet fields are abandoned
why don't you come, why don't you come?*

Eleva Cosma Oana,
Clasa XII B

LA LUMINARA DI SAN RANIERI

Italiano:

Per antica tradizione, la notte del 16 giugno, i pisani celebrano con questa grande illuminazione sui lungarni di Pisa, il festivo giorno che cade il 17 giugno. Sono circa centomila i lumini che ogni anno vengono posti su telai in legno che vengono affissi sui palazzi, in modo da esaltare le sagome dei palazzi, dei ponti, delle chiese e delle torri che si affacciano sui lungarni. La Torre Pendente è illuminata con padelle ad olio.

L'atmosfera suggestiva della Luminaria continua a sorprendere gli abitanti e i visitatori che trascorrono il tempo nella piazza e sul Lungarno nel momento del tramonto. E la serata più viva di Pisa, non possono mancare i fuochi d'artificio che illuminano la città e invade il scuro manto del cielo per un'ora intera.

Viene chiamata la notte di Ranieri perché gli è dedicata, questo essendo il protettore della città.

Din antichitate, noaptea de 16 iunie, pisanii (locuitorii Pisei) sărbătoresc cu o iluminare a Pisei, festiva zi ce cade pe 17 iunie. Sunt în jur de o sută de mii de luminițe ce în fiecare an sunt așezate pe o structură de lemn, ce vine fixată pe clădiri pentru a evidenția arhitectura și forma acestora, ale podurilor, bisericilor și turnurilor ce se văd de-a lungul fluviului Arno. La Torre Pendente (turnul înclinat) e luminat de lămpi cu ulei.

Atmosfera sugestivă a Luminarei continuă să surprindă localnicii și vizitatorii ce petrec timpul în incinta pieței și de-a lungul fluviului Arno în momentul apusului. E seara cea mai vivace a Pisei, nu pot lipsi focurile de artificii ce iluminează orașul și invadează întinerica manta a cerului pentru o oră întreagă.

E numită Seara lui Ranieri deoarece îi este dedicată lui, acesta fiind protectorul orașului.

Traducere îngrijită de Eliza Ancău,
clasa XII C

CUVINTE

După cum se știe liceul este perioada dorințelor entuziaste, a visurilor mărețe, a speranței juvenile, apogeul emoțiilor și trăirilor intense dar și perioada în care se leagă cele mai trainice prietenii. Este unul din momentul în care întâlnești persoane noi care îți pătrund în inimă lăsând urme adânci iar acestea odată intrate rămân acolo într-un loc special din care nici nu ai vrea și nici nu ai putea să le îndepărtezi.

Liceul devine încet, încet a doua casă iar colegii și prietenii făcuți aici devin precum o familie. Cu toate că într-o familie sunt și certuri, mereu găsim o cale de a rezolva disputele, acestea făcându-ne într-un mod paradoxal și mai uniți.

Noi ne-am întâlnit aici pentru că aveam o dorință comună: aceea de a învăța respectiv perfecționa în ceea ce privește limba italiană, iar de-a lungul celor patru ani am reușit să ne cunoaștem, să trăim momente de neuitat, să creem împreună amintiri. Credem că prietenia sfidează timpul și orice alte obstacole, drept pentru care am ales melodia Laurei Pausini "un prieten e așa" reprezentativă profilului bilingv italian al Colegiului Național "George Barițiu", liceu care ne-a unit destinele și ne-a oferit o experiență de viață inedită care dacă ne-am gândi și dacă am avea ocazia să o schimbăm nu am renunța pentru nimic în lume la ea. Aceasta descrie adevărata prietenie și în ce constă ea.

UN AMICO È COSÌ

*È facile allontanarsi sai
Se come te anche lui ha i suoi guai
Ma quando avrai bisogno sarà qui
Un amico è così*

*Non chiederà né il come né il perché
Ti ascolterà e si batterà per te
E poi tranquillo ti sorriderà
Un amico è così*

*E ricordati che finché tu vivrai
Se un amico è con te non ti perderai
In strade sbagliate percorse da chi
Non ha nella vita un amico così*

*Non ha bisogno di parole mai
Con uno sguardo solo capirai
Che dopo un no lui ti dirà di sì
Un amico è così*

*E ricordati che finché tu vorrai
Per sempre al tuo fianco lo troverai
Vicino a te mai stanco perché
Un amico è la cosa più bella che c'è*

*È come un grande amore, solo mascherato un po'
Ma che si sente che c'è
Nascosto tra le pieghe di un cuore che si dà
E non si chiede perché*

*Ma ricordati che finché tu vivrai
Se un amico è con te non tradirlo mai
Solo così scoprirai che
Un amico è la cosa più bella che c'è*

*E ricordati che finché tu vivrai
Un amico è la cosa più vera che hai
È il compagno del viaggio più grande che fai
Un amico è qualcosa che non muore mai*

UN PRIETEN E AȘA

*E ușor sã te îndepãrtezi, știi
Ca și cum amãndoi ați avea probleme
Dar când vei avea nevoie va fi aici
Un prieten e așa.*

*Nu va întreba nici cine, dar nici de ce
Te va asculta si se va zbate pentru tine
Și apoi liniștit îți va surãde
Un prieten e așa.*

*Și amintește-ți cã pânã vei trăi
Dacã un prieten e cu tine nu te vei rãtãci
Pe cãi greșite trasate de cine nu are în viațã
Un prieten așa.*

*Nu are niciodatã nevoie de cuvinte
Cu o privire doar vei înțelege
Cã dupã un nu el îți va spune da
Un prieten e așa.*

*Și amintește-ți cã pânã tu vei vrea
Pentru totdeauna alãturi de tine îl vei regãsi
Întotdeauna neobosit deoarece
Un prieten e cel mai frumos lucru posibil.*

*E asemeni unei mari iubiri, doar ascunsã puțin
Dar care totuși existã
Ascunsã între faldurile unei inimi dãruite
Și neîntrebatã de ce.*

*Dar amintește-ți că până vei trăi
Dacă un prieten ți-e alături nu-l dezamăgi
Doar așa vei afla că
Un prieten e cel mai frumos lucru posibil.*

*Și amintește-ți că până vei trăi
Un prieten e cel mai adevărat lucru ce-l ai
E tovarășul celei mai mari călătorii ce-o faci
Un prieten e ceva ce niciodată nu moare.*

Elevele Crișan Adnana, Gabrian Adana,
Rîmbu Raluca, Sigarteu Diana,
clasa XII C

EUGENIO MONTALE

Meriggiare pallido e assorto

*Meriggiare pallido e assorto
presso un rovente muro d'orto,
ascoltare tra i pruni e gli sterpi
schiocchi di merli, frusci di serpi.*

*Nelle crepe del suolo o su la vecchia
spiar le file di rosse formiche
ch'ora si rompono ed ora s'intrecciano
a sommo di minuscole biche.*

*Osservare tra frondi il palpitare
lontano di scaglie di mare
m entre si levano tremuli scricchi
di cicale dai calvi picchi.*

*E andando nel sole che abbaglia
sentire con triste meraviglia
com'è tutta la vita e il suo travaglio
in questo seguitare una muraglia
che ha in cima cocci aguzzi di bottiglia.*

*A trece amiaza palid și absorbit
Lângă un fierbinte zid din grădină
A asculta între pruni și mărăcini
Șuierături de mierlă, foșnet de șerpi*

*În crăpăturile solului, sau pe mazăriche
A pândi șirurile de furnici roșii
Care acum ce se împletesc
În vârful unor minuscule mușuroaie*

*A observa printre frunze palpitația
Îndepartată a scoicilor de mare
În timp ce se ridică tremurător
Cântecul strident al greierilor*

*Și mergând spre soarele care orbește
Am simțit cum toată viața și travaliu
În acest parcurs e un zid
Care are în vârf cioburi ascuțite de sticlă.*

Traducere îngrijită de Paul
Alexandru Olar,
clasa XII C

Desen realizat de Andreea Marian, clasa XI C

**TRADUCERI COORDONATE DE DOAMNA PROFESOARĂ DE FRANCEZĂ
IZABELA BACIU**

LE VIEUX CHAT

*Dans un point nordique
de Paris
J'ai rencontré un caractère épisodique
C'est le vieux chat
qui a mangé le chocolat
Mais il m'agace
avec son audace
d'avoir volé mon chocolat !*

Eleva Andreea Maier,
clasa IX A

UN JOUR AU MARCHÉ

*Un jour au marché, un événement épisodique
J'ai rencontré une fille avec un accent nordique
Quand je l'ai vue elle m'a dit « Hola !
Sais-tu pas où je peux acheter une barre de chocolat ? »
Je lui ai dit « Je ne sais pas » avec audace
Elle était nerveuse et m'a dit que ça l'agace
Ensuite elle s'est un peu attristée
Et je me suis excusé avec subtilité.*

Eleva Cosmina Pescar,
clasa IX A

L'AUTEUR

*Un aigle sur le ciel
Un oiseau nordique
Un chat regarde au chocolat
Un chien qui agace
Mais alors un auteur
Se met avec subtilité sous l'arbre
Il nous interprète
Dans un poème
Le paysage d'automne.*

*Un vultur pe cer
O pasăre nordică
O pisică privește ciocolata
Un câine care agasează*

*Dar apoi un autor
Se așează subtil sub copac
Ne interpretează
într-o poezie
Peisajul de toamnă.*

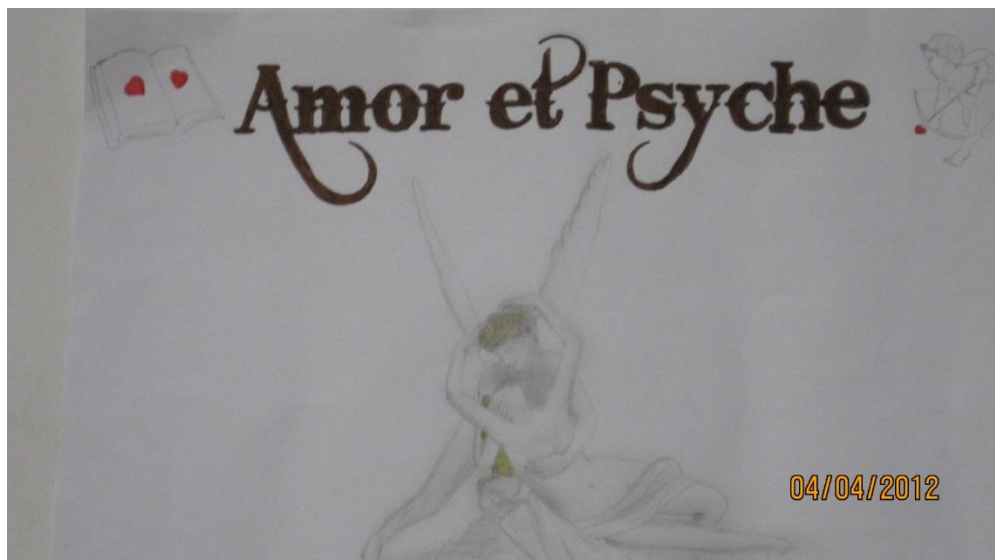
Elava Bianca Hîrlea,
clasa IX A

DANS UNE VILLE NORDIQUE

*Dans une ville nordique
Ce n'est pas une question épisodique
Une fille dit „Il m'agace”
Et le garçon a l' audace
Un poème d'interpréter
Avec subtilité.
La fille dit "Hola!"
Et lui donne un chocolat.*

*Intr-un oraș nordic
Nu e o chestiune episodică
O fată zice: "El mă supără."
Si băiatul are curajul
Un poem să interpreteze
Cu subtilitate.
Fata spune "Hola!"
Si ii dă o ciocolată.*

Cristina Bâtea,
clasa IX A

EXERCETE MEMORIAM !

Muresan Marina, clasa a X a B
Coordonator: Rodica Vaida

Micul dictionar de fata doreste sa vina in ajutorul celor care vor sa dea o mai mare stralucire si eleganta scrisului si exprimarii lor.

Ecce homo ! = Iata omul !(cuvinte rostite de catre Pilat cand l-a aratat multimii pe Iisus)

Errare humanum est = A gresi e omeneste

Est modus in rebus = Exista o masura in toate(Horatius)

Ex abrupto = Dintr-o data(exordium ex abrupto – intrare directa in subiect)

Ex cathedra = De la catedra(cand cineva are pretentii)

Ex professo = Cu competenta

Festina lente ! = grabeste-te incet !(cugeta inainte de a lua o hotarare)

Fugit irreparabile tempus = Timpul fuge fara intoarcere(Vergilius)

Grosso modo = In linii mari

Homo sapiens = Omul intelept

Homo novus = Om nou(primul din familia sa care ocupa magistraturi inalte)

Homo doctus in se semper divitias habet = Omul invatat are intotdeauna averea cu el

Honoris causa = In mod onorific

Ibidem = In acelasi loc

Idem = Acelasi

In extremis = In ultima clipa

In flagranti = Prins asupra faptului

In medias res = In miezul evenimentelor

Lapsus linguae = Greseala de vorbire

Lapsus memoriae = Greseala de gandire

Lapsus calami = Greseala de scriere

Magna cum laude = Cu mare lauda(a trecut un examen)

Malum necessarium = Rau necesar

Manu militari = Prin forta armata

Manu propria = Cu mana lui(si-a facut rau)

Mea culpa = E vina mea

Modus dicendi = Fel de a spune

Modus vivendi = Fel de a trai

Multa paucis = Multe in putine cuvinte

Nihil novi sub sole = Nimic nou sub soare

Non decet = Nu se cade

Non olet(pecunia) = Banul nu are miros(imparatul Vespasian da acest raspuns fiului sau Titus cand acesta i-a reprosat tatalui ca a pus taxa pe WC-urile publice)

Nihil sine Deo = Nimic fara Dumnezeu(deviza familiei Hohenzollern pusa in 1866 pe stema provizorie a Romaniei)

Nosce te ipsum =Cunoaste -te pe tine insuti(maxima se afla pe templul lui Apollo din Delphi)

Nota bene ! (NB!) = Ia aminte ! Noteaza bine !

JOCURI ALE IMAGINAȚIEI

GÂNDURI DESPRE VIITOR...

„Ma intereseaza viitorul pentru ca acolo imi voi petrece tot restul vietii !”

Cu toții ne gândim mai mult sau mai puțin la ceea ce vom face în viitor, la ceea ce vom ajunge în viață, dacă toate visele noastre se vor împlini, dacă noi ne vom schimba sau dacă vom reuși să înfăptuim într-adevar un lucru remarcabil, important , pentru ca cei din jurul nostru să cunoască adevărata noastră valoare.

Permite-mi în aceste câteva rânduri, dragă liceanule, să-ți acord mici sfaturi în legătură cu viitorul tău:

Cu trecerea timpului îți vei da seama că personalitatea și caracterul tău vor trece prin foarte multe etape, dar, desigur că cea mai importantă „criză” ai putea s-o ai chiar acum, când ești un începător în misterioasele și sofisticatele căi ale vieții. Știm cu toții că în această perioadă caracterul nostru se poate modela destul de ușor iar acest lucru depinde doar de ceea ce ne dorim noi de la viața, așa că, fii foarte atent cum îți formezi caracterul, pentru că acest lucru va influența foarte mult viața și relațiile tale cu cei din jur, mai pe scurt... fericirea ta. O să dai greș de multe ori dar acest lucru nu trebuie să te descurajeze, știi cum se spune : „Nu te îneci căzând în apa, te îneci dacă rămâi acolo!” și „Campionii nu sunt aceia care nu cad niciodată, ci aceia care nu se dau bătuti niciodată!”.

În legătură cu profesia pe care o vei alege, ține minte: alege tu ceea ce vrei să faci, (probabil pentru tot restul vieții) nu-i lăsa pe alții să aleagă în locul tău! Nu te lasa influențat de nimeni și de nimic. Tu știi ceea ce ți-ar plăcea să faci, tu îți cunoști capacitățile și limitele de aceea ești cea mai potrivită persoană care poate și trebuie să facă această alegere. De multe ori o să ai piedici și bariere, știi că „ un drum fără obstacole nu duce nicăieri”, dar să nu uiți niciodată că poți să-ți atingi visele, nu doar să visezi cu ochii deschiși la ele, că tu poți să faci ceea ce ți-ai propus doar să vrei asta...

Dacă într-adevăr dorești să faci ceva cu viața ta și dorești să-ți urmezi visele nu te lăsa influențat de nicio vorbă, fii tare, ambițios, perseverent și cinstit și vei avea cu siguranță ceea ce-ți dorești, iar acest lucru, crede-mă, va fi remarcat și de cei din jurul tău.

Mult noroc în drumul pe care vrei să-l urmezi !

Eleva Iepure Andreea,
clasa XII A

CLIȘEUL VIETII DE ELEV

Luni dimineață, Sala 32, a unui anumit Colegiu.

În sală se află elevii clasei a 12-a, împrăștiați pe bisericuțe, discutând despre fel și fel de dileme existențiale : *nemurirea sufletului* , *alegerea facultății potrivite* , *gustul nemaipomenit al expresso-ului din noua cafenea* , *culoare potrivita părului scurt la tenul deschis și așa mai departe*. Se aude ușa.

Domnul profesor de limba și literatura română intră grăbit în clasă. Elevii se așează forfotind la locuri în timp ce profesorul se așează la catedră . Profesorul deschide catalogul și face prezența comentând despre ultimul film apărut la cinema și despre pub-ul în care a jucat el ieri, fiind întrerupt ,ca de obicei , de o elevă întârziată.

Uitându-se îngândurat prin catalog , profesorul spune : Aveți cam puține note.. ar trebui să vă dau un test!

Liniștea se lasă pentru un moment, apoi începe furtuna.

Mulțimea de elevi începe să vorbească:

Florin: No ăla-i! Asta ne lipsea!

Alina: Ooo! Să ne trăznească!

Cristiana: Poate să ne dea test, oricum eu *am tot pe* Omnia al meu.

Codruța: Offf ! nu mi-am făcut fițuici. Nimic nu știu!

Diandra: Domn*profesor , mai bine îi ascultați pe cei care n-au notă!

Profesorul: Da...bine , fie ..așa voi face...!

Lorena: Ioi tu! Eu nu am notă! Ioi!Tine-mă de mână!

Sorin: Calmați-vă bă, că nu apucă să ne asculte la cât a întârziat!

Dana: No tu ,vezi? Ți-am zis să mergem la cafea că sigur ascultă? Da tu nu, că Batman Batman...!

Agata: Domnu profesor, știți ... eu nu am putut să-mi învăț pe azi , vă rog să mă scuzați că învăț pe ora viitoare.

Profesorul: Ce ați avut de pregătit pentru azi? Cine îmi spune?... Haide, Giulia, tu știi!

Giulia : Păi ...ăăă...hmm.

Loredana : Moara cu noroc , de Ioan Slavici .

Profesorul : Bravo !!! Cum te numești domnișoară? Pentru astăzi ai un 10! Ați văzut cine învață aici? Ați văzut ???... Bine ..., să continuăm ...domnișorul Răzvan, ce poți să ne spui despre această nuvelă?

Răzvan : Ăăă...păi știți nu mi-am învățat , că ieri am avut antrenamente și am fost obosit și știți...

Profesorul : Băi, ai citit nuvela ?

Răzvan : mmmnda...

Profesorul :Atunci, zi rezumatul.

Răzvan : Păi ...ăăă...știți ...era ăla ..cum îl cheamă ? Ghiță .. o cumpărat o moră și...ăăă...

Camelia : Dați-i pace domnule profesor, că-i fotbalist.

Profosorul se ridică de la catedră revoltat, începe să gesticuleze și să precipite tot ce prinde în cale: Bine măi și ce dacă e fotbalist ? Măi fraților , dar pe voi chiar nu vă interesează ? Moara cu noroc este una din capodoperele lui Slavici, o nuvelă profundă care a marcat literatura romana , a transmis nenumarate învățături , un roman moralizator și voi îl tratați cu atâta indiferență ? Păi se poate așa ceva ?

Alina : Domn' profesor , vă explic eu cum stă treaba: Suntem în epoca modernă , nu ne interesează pe noi țărani sau cârciumarii sau ce o fi fost și porcaru' ăla .

Profesorul : Cum ?! Are atâtea semnificații și învățături care se pot aplica și în zilele noastre !

Ștefania Dacă scria și ăla despre afaceriști cu bani, mașini , ceva... poate așa citeam și eu și puteam să învăț.

Nicol: Mediocră !

Eugen: Pentru numelele lui Dumnezeu, cât de materialiste puteți fi!

Cristiana : Exact! De ce trebuie să stuidem noi textele astea expirate care nu au nici o legătură cu lumea noastră?

Adriana : Ca să întrebi tu!

Profesorul : Alo, liniste! Răzvan, imi pare rau dar vei primi un 3!

Răzvan : O! domnu profesor da vă rog nu...

Se aude clopoțelul și toți elevii încep să se pregătească de plecare în timp ce distinsul elev Răzvan încă se roagă pentru îndurare .

Eleva Arnold Alina,
clasa XII B

Desene grafice realizate de elevul Dorian Dejmașu, clasa X A

MĂRTURISIRI

DRAGĂ JURNALULE,

Azi m-am hotărât să încep să îți scriu. Încă din primele rânduri îți mărturisesc ca o să fiu puțin stângace în a-ți spune Totul. E un lucru nou pentru mine, dar uneori nu poți vorbi cu oricine despre orice, de aceea îți scriu ție, pentru că știu că ești cel mai tăcut prieten și dacă îți spun gândurile mele, ele nu o să apară la „știri”.

Astăzi dimineața, înainte de a pleca la școală, deschid televizorul, lucru pe care de altfel îl fac în fiecare zi, și ce văd? Că un dement a omorât niște oameni într-un coafor. Imi zic în gând:

Doamne, nicăieri nu mai esti în siguranță! Dar nu asta doream să îți spun, ci faptul că azi am văzut asta, ieri o înmormântare, mai alaltăieri o altă crimă și tot așa. Ajung să cred că media, îți transmite o stare de frică, de neliniște. Toate ziua m-am gândit cu teamă, dar și cu oroare la ceea ce am văzut de dimineață la știri. Oricum mai ești în siguranță nicăieri, nici în propria casă, că poate vreun vecin dement aruncă blocul în aer, nici la școală, nicăieri.

În drum spre școală, văd alte lucruri care pur simplu mă fac să mă gândesc că nimic nu mai funcționează în societatea noastră. Spre exemplu, “îmbulzeala” de pe stradă, graba cu care oamenii fug în stânga și dreapta, fie pietoni sau cu mașina. Știi, încep să cred că oamenii și-ar cumpăra și timpul dacă ar putea. Oamenii nu mai au răbdare, timpul nu mai are răbdare cu noi. Parcă îmi suna cunoscută acesta sintagmă, cum că timpul nu mai are răbdare...gata știu....e din **Moromeții**. Îți dai seama, jurnalule, a trecut aproape o jumătate de secol și noi tot așa suntem? Cum, nu știi? Aș vrea să spun...idioți..dar le rănesc memoria celorla din vremurile trecute....am gasit...cred...FALSI!!

Tindem să ne ascundem în obrăznicie, teribilism, nonconformism.Uităm să fim adevărați! Devenim cameleonici! Oare nu ne dăm seama că ne poluăm sufletul negându-l? Ce-ar fi să trăim o realitate fără droguri, crime, violențe?

Pe cei care s-au născut altfel decât noi, îi ignorăm și îi tratăm ca pe niște monștri, de exemplu cei bolnavi de Sindromul Down. Am privit nu demult un documentar despre ei. Știi, dragă jurnalule, ce am înțeles? Ei au o lume mai bună decât a noastră. Lumea lor e plină de bucurie. În cetatea lor există atât de multă bucurie, lumină, e o lume mult mai frumoasă decât a noastră și trăiesc cu convingerea că este o lume către care societatea noastră ar trebui să tindă.

Avem nevoie de atât de puțin, pentru atât de mult!

NU TREBUIE sa căutăm răspunsuri acolo unde nu sunt decât iluzii!

Pur și simplu să TRĂIM! Pur și simplu să fim fericiți, să zâmbim numai pentru faptul că trăim!

Dar să avem grijă cum trăim!

Dragul meu jurnal, îți mulțumesc pentru răbdarea ta de a mă asculta, îți promit că revin cu lucruri mai vesele.

În loc de pupic, îți dau un gând ,

Eleva Amanda Turc,
clasa XII-C

TIMPUL FUGE...

Era o zi răcoroasă de toamnă. Incercam să îmi stăpânesc emoțiile și miile de gânduri ce mă încolțeau. Imi puneam o sumedenie de întrebări despre ce urma să se întâmple, cine îmi vor fi noii colegi sau noii profesori. Era prima mea zi de liceu. Dacă mă gândesc bine... era chiar un nou capitol al vieții mele...

Mă aflu în centrul orașului, în subsolul răcoros și întunecos al unei clădiri, în fața unei uși albe ce îmi părea imensă. „Clădirea asta e chiar sinistra! Liceul ăsta nu e tocmai ce am văzut eu în filmele americane!” Stăteam în fața ușii uitându-mă, deși eram nerăbdătoare să intru, îmi era teamă să pășesc dincolo de ea. „Intrați, intrați! Fără teamă!” Era vocea noului meu diriginte. Un domn gallant, plin de bunăvoință, disponibilitate și prietenie. Acesta mi-a dat curaj să pășesc în noua clasă. M-am așezat lângă Alexandra, prietena mea din generală. Am aruncat o privire în clasă. Erau mulți copii necunoscuți. Unii singuri și timizi, alții alături de prietenii lor. În spate se afla mama împreună cu alți părinți emoționați și interesați de ceea ce spunea dirigintele. Lângă ei, niște fete cu câțiva ani mai mari ca noi, ce plâneau și priveau totul cu nostalgie. Dirigintele ni le-a prezentat ca fiind fostele lui eleve „Ce e cu toate astea? De ce plâng și fetele alea? În loc să se bucure că au scăpat de școală... Ele plâng că s-a terminat?” Sincer, nu eram prea încântată de ceea ce vedeam. Mi se părea totul dramatic. În stanga mea, niște fete râdeau de un alt coleg, iar în dreapta mea alte două fete se certau de la locul pe care să îl ocupe în bancă. Văzând toate astea, credeam că nu mă voi împrieteni vreodată cu cineva în această clasă și nici că spusele oamenilor cum că prietenii din liceu rămân mereu prieteni se vor adevăra. Ce prieteni, când nimeni în clasă asta nu este prietenos?

Dupa ce prima noastră ora de dirigenție s-a terminat, zilele au trecut, eu am început să îmi cunosc mai bine colegii și chiar să mă împrietesc cu ei. Nu era chiar așa rău pe cât credeam eu ca este. De atunci, au urmat multe momente frumoase alături de ei. Țin minte și prima noastră excursie la Băișoara când domnul diriginte a stat treaz toată noaptea doar ca să ne poarte de grijă. Atunci le-am cunoscut mai bine și pe fetele care urmau să îmi fie prietene de atunci înainte. Imi amintesc cu drag cum ieșeam toate, seara până tarziu, și dimineata ne întorceam la școală obosite și pline de cearcane. Tot ce era important pentru noi era să ne distrăm. Ne plăcea să ne petrecem timpul împreună și transformam și cel mai plictisitor lucru într-o mare distracție. Imi amintesc cum dimineata ne adunam aproape toată clasa la „cafea”. Ne simțeam așa de bine împreună încât de multe ori uitam să mai plecăm câteva ore de acolo. În una din zile în loc de școală am făcut o ieșire la Marisel. Imi amintesc cum ne furisam ca nu cumva să fim vazuți de părinții și profesorii noștri. Au urmat multe momente frumoase petrecute alături de colegii de clasă, multe distracții, dar și certuri. Astăzi, până și de ele îmi amintesc cu drag și mă amuză. Știu, ziua în care am fost chemați la comisia de disciplină datorită absentelor. Era la sfârșitul primului semestru, promiteam că nu vom mai lipsi niciodată. Și, da! Ne-am ținut de promisiune până a început următorul semestru. Ne petrechem împreună cu colegii și Sărbătoarea Craciunului. Mergeam împreună la colindat și ne distrăm alături de familiile fiecăruia. Cu timpul am început să devenim un nucleu unit, să ne protejăm unii pe alții. Imi amintesc de ieșirile pe care le făceam la strand, la padure, la cabana, acasă la diverși colegi și cum veneam în următoarele zile la școală obosiți iar profesorii se întrebau de ce nu facem fata programului de școală. Distracția era pentru noi pe primul loc și treceam cu ușurință peste micile obstacole ce le întâmpinam.

Eram naivi... avem impresia că știm totul, că ni se cuvine totul, și că totul poate deveni exact așa cum vrem noi. Anii au trecut, și ne vedem la sfârșitul acestui capitol - LICEUL. Parca nu am apucat nici să clipesc și acesta perioadă s-a încheiat. Abia acum, la sfârșitul acestor 4 ani mi-am dat seama că în viață totul este efemer, și că mereu se va încheia câte un capitol din viață și va începe, mereu, altul.... Nu avem idee ce ne așteaptă în viitor.

Poate ne vom întâlni abia peste zeci de ani sau poate unii vom rămâne în continuare prieteni. Nu stiu ce va fi, dar un lucru știu sigur: *Imi voi aminti mereu cu drag de toți colegii și de toate momentele frumoase petrecute alături de ei!*

Eleva Anca Dăscălescu,
clasa XII C

ASCULTÂNDU-L PE GEORGE ENESCU...

RAPSODIA ROMÂNĂ 1

George Enescu este unul dintre cei mai iubiți și mai cunoscuți compozitori români și cu siguranță piesele sale sunt la fel de îndrăgite și apreciate precum este și el. Ascultând mai multe compoziții ale lui George Enescu am realizat ca acestea trezesc în mine sentimente de bucurie, liniște și relaxare.

Cu greu m-am hotărât despre ce melodie să vă vorbesc deoarece una era mai frumoasă decât altă, îngreunându-mi astfel decizia pe care în cele din urmă am luat-o. Compoziția aleasă de mine este **Rapsodia Română 1**, o piesă absolut minunată. Este una dintre cele mai de seamă lucrări ale sale, caracterizată printr-o melodică bogată și printr-o înveșmântare orchestrală colorată.

Ascultând și reascultând **Rapsodia Română 1** mi-am dat seama că nu îmi inspiră doar lucruri din trecutul îndepărtat, o lume de nobili și prinți, ci, făcând un arc în timp, pe la începuturile secolului al XX-lea, **Rapsodia** îmi amintește de satul pitoresc românesc, țărâmul natal și de viața țăranului din acea vreme. Gândul mă duce la romanul **Moromeții**, unde este surprinsă în detaliu viața familiei românești. Imi vin în minte imagini împărtășite de altcineva, imagini ale țăranului care muncește în plină vară pe câmpul întins, în ciuda soarelui arzător.

Eleva Brie Raluca,
clasa XI B

CIOCÂRLIA

Creația lui George Enescu **Ciocârlia** trezește în inimile auditoriului dragostea pentru vechile tradiții românești. Această creație îmi trezește amintiri plăcute din copilărie. Malurile Someșului, zgomotul acestuia, satul de pe stancă, construit în stil vechi, căldura Soarelui, costumele populare, muncile câmpului și trilul păsărelelor sunt doar câteva elemente din trecutul meu, elemente ale unui sat tradițional românesc. Sentimentele care mă cuprind sunt puternice, sunt sentimente de dragoste și apreciere față de țara și față de meleagurile acesteia.

Eleva Coroian Dana,
Clasa XI B

BALDA PENTRU VIOARĂ

Când ascult minunata operă a lui George Enescu **Balada pentru Vioară**, orice griji, probleme sau îngrijorări dispar. Din ce motiv? Motivul este instrumentul principal al acestui cântec și anume vioara.

De asemenea, intervenția orchestrei accentuează starea de bine și bucuria nespuse de mare oferită de sunetele îmbinate ale vioarei, flautului, violoncelului și al altor instrumente.

Oricine dorește un moment de liniște, de relaxare, de pace, poate asculta acest cântec, care ne face să ne cufundăm adânc în lumea muzicii, uitând de tot ce este rău.

Eleva Cristea Ligia,
Clasa XI B

SONATA PENTRU VIOARĂ ȘI PIAN

Ascultând diverse piese ale marelui compozitor roman George Enescu, m-am oprit asupra uneia dintre multele minunății pe care el le-a creat. Piesa pe care am ales-o pentru prezentare este

Sonata pentru pian și vioară.

Am început să ascult piesele când seara s-a lasat peste întreaga orăș. Este o piesă superbă, care te liniștește, te îmbogățește. Ascultând-o mai departe m-a făcut să meditez asupra timpului. Timpul... ceasornicul care ticăie... și ticăie, vestind faptul că lucrurile trebuiesc oarecum grabite. Ce semnifică timpul pentru noi, muritorii? Eu, spre exemplu, mă gândesc la timp ca la ceva ireversibil, în urma căruia rămân doar amintirile cele mai frumoase, învățăturile primite în urma unor neplăceri sau năzbâtiile copilăriei.

În piesă, pianul se aseamăna cu ceasornicul, iar vioara era cea care povestea durerea provocată de trecerea timpului ireversibil. Acordurile înalte ale viorii povesteau parca faptul că timpul trece și că toate întâmplările au loc la momentul lor, după un curs al vieții gata scris.

Eleva Ianc Madalina,
Clasa XI B

RAPSODIA ROMÂNĂ 1

De îndată ce am început să ascult această compoziție care este cea mai cunoscută piesă orchestrală a lui George Enescu, creată în perioada tinereții sale, m-am simțit cuprinsă de un fior care mi-a străpuns întreg corpul. Melodia a avut puterea de a-mi capta toată atenția și de a mă detașa de lumea exterioară, întreaga mea ființă contopindu-se cu ritmul notelor muzicale.

Ritmul melodiei au făcut ca gândul meu să zboare la poveștile copilăriei mele, unde tinerele zâne înveșmântate în alb se prindeau într-o horă a veseliei și a inocenței. Această melodie mi-a stârnit curiozitatea de a asculta și alte opere ale lui George Enescu, care, cu siguranță mă vor fascina la fel de mult precum **Rapsodia Română**.

Eleva Patras Diana,
Clasa XI B

BALADA PENTRU VIOARĂ

Am rămas fără cuvinte când am ascultat această balada. Parcă nimic din jur nu mai conta, nimic nu mai mișca, nimeni nu mai respira. Totodată, această lucrare te întristează, te face să te gândești la lucruri de mult întâmplăte, care acum te-au pus pe gânduri. Te mai face să te gândești la cei dragi, la ceva ce ți-a rămas întipărit în

sertărașul inimii și care acum a fost scos la iveală. Acest lucru se întâmplă în prima parte a baladei, după aceea schimbându-se ritmul, parcă încercând să te trezească din reverie.

Vioara... câte sentimente poate să trezească acest instrument.

Eleva Vrabie Cornelia,
Clasa XI B

CIOCÂRLIA

George Enescu este considerat cel mai important compozitor român. Am ascultat mai multe piese pe care le-a compus, **Ciocârlia** fiind categoric piesa care m-a impresionat și mi-a redat sentimente de extaz. Ascultând-o mi-am adus aminte de frumoasele și lungile zile de vară și de minunate ipostaze ale naturii. Mie personal, creația muzicală îmi inspiră voie bună, gingășie, voioșie, relaxare și vitalitate. De asemenea, am mai trăit sentimente de melancolie și nostalgie ascultând-o. Așadar, **Ciocârlia** de George Enescu este o compoziție superbă.

Eleva Andreea Georgiu,
clasa XI B

SONATA A III-A

Ascultând compoziția lui George Enescu, **Sonata a III-a**, mi-a oferit un sentiment de liniște totală. M-am dezlipit de lumea ce respira în jurul meu, auzind doar notele muzicale. Compoziția mi-a adus o stare de melancolie și parcă trăiam într-o lume în care eram doar eu. Acele minute în care ascultam compoziția lui George Enescu nu păreau a dura mai mult de o secundă, atât de mult am pătruns în inima notelor muzicale. Această audiție mi-a oferit o stare de confort interior și de relaxare totală.

Eleva Ones Raluca,
Clasa XI B

BALADA PENTRU VIOARĂ

Ascultându-l pe Enescu mă simt extraordinar de bine și de relaxată. Sunetul furtunos al viorii îmi răscolește sufletul și respir liniște și armonie. Incep să visez că sunt într-o seară tristă de vară, iar sufletul meu vibrează în acordurile zdruncinate ale viorii.

Toată atenția mea se îndreaptă spre ea și în același timp mintea mea se clarifică de parcă toate gândurile ratate se așează în sertarele corespunzătoare.

Eleva Lapusan Daiana,
Clasa XI B

E ORA 6...

E ora 6. Subconștientul mă îndeamnă să-mi deschid ochii. Adorm.

Mă ghemuiesc și mă iau în brațe ștergându-mi lacrimile de colțul vechi și ros al păturii ce-mi acoperă durerea.

Sună telefonul. Mă trezesc. Oglinda din baie vrea să-mi spună ceva. Ochii mei plânși și roși spun totul.

Înghit în scârbă un colț de pâine și ies pe poarta veche și ruginită a casei mele. Ploua. Milioane de bule transparente se preling pe obrazul meu fierbinte. Incep să simt un fior profund. Privirea mult prea stridentă a unui trecător mă strivește provocându-mi greață. Aș fi vrut să plec, să pot fugi și să ajung pe o strada desenată de un copil.

E ora 8. Intarziu ca de obicei, iar chipul meu nu reușește să schițeze ceva la muștrările primite.

Aceiași oameni triști și îmbătrâniți mult prea devreme. Același loc umed și înfrigorat cu miros de beci. Aceeași atmosferă, aceleași sentimente și simțuri: greață, ură, milă, durere... școala.

Aceleași bănci vechi și pline de mucegai ce scârțâie la o adiere de vânt. Totul e la fel: ieri, mâine și azi. Aceleași pauze scurte și aglomerate.

E în spatele meu. Îl simt, îl gust, îl respir. Cuvintele lui formează un ecou în mintea mea și mă închide într-un glob ermetic. Aș fi vrut să-i șoptesc ceva. Aș fi vrut să-i pot spune că-l iubesc. Îi zâmbesc trist și îi răspund la fel de neînsuflețit: "Sunt bine!"

Inima mea începe să pulseze. Sângele îmi umfla venele. Lumea începe să se învârtă cu mine iar în final totul o ia razna așa că... Plec. Prezența lui m-a învins. Surâsul lui crud și bolnăvicios mi-a frânt până și ultima fărâmbă de speranță.

Orașul mă agită. Aglomerația sa inexplicabilă mă face mai rea, iar oamenii care trec pe lângă mine, mă analizează, și apoi își văd de drumul lor.

Ajung în binecunoscuta stație pentru a merge înapoi în culcușul meu.

Ploua. Din nou. Șiroaie lungi și dese își fac loc printre lacrimiile mele strânse într-un servetel galben.

Ajung acasă. Aceași masă veche. Aceleași lipsuri și nevoi zilnice. Un miros aspru și înțepător te amețește de la primul pas. E doar felia de șuncă cumpărată de la chioșcul în renovare de pe colț. Milioane de firicele de mucegai ce bat spre un gri-albăstrui acoperă întreaga farfurie uitată pe noptieră.

Aud un zgomot la ușă.

Doi ochi negri, umezi și firavi mă privesc cerșind iubire. Îmi adun ultimele puteri și strig: "Hai Rona"! O iau în brațe și izbucnesc într-un plâns nervos.

În final... pierd noțiunea timpului și cad ghemuită pe covorul din cutia mea de chibrituri.

Adorm dârdâind de frig și strâng în brațe tot ce mi-a mai rămas pe veci alături.. cațelușă.

Mă voi trezi, sper că mă voi trezi și o voi lua de la capat.

Mereu o voi lua de la capăt!

Eleva Timeea Morea,
clasa XII C

RECREAȚIA VIRTUALĂ

MADNESS!

CAMPIOANE EUROPENE

Majoretele sunt fetele ce poartă o uniformă specifică, ce manevrează un baton sau pomponi, acompaniate de muzica cu ritm de marș și care execută pași de marș sau de dans într-o anumită formație, în deplasare sub forma de paradă sau static pe scena. Această activitate a apărut în secolul al XVIII-lea în Europa, iar prima majoretă a fost bărbat (tambur major). Acesta mergea în fruntea orchestrei sau a fanfarei, deschizând drumul spre multime. În prezent lucrurile s-au schimbat și au evoluat foarte mult, majoretele devenind o disciplină sportivă de echipă. Dansul majoretelor s-a diferențiat în câteva stiluri: majorete în stil european, majorete în stil american-cheerleaders și twirling baton. Activitatea majoretelor aflată între sport și artă contribuie la formarea unor calități biometrice, psihologice, sociale, muzicale și coregrafice, pozitive, manifestate în spectacole și competiții la nivel național și internațional.

Echipa de majorete, senioare, din Cluj-Napoca se numește "Madness UMF". Totul a început din vara anului 1997, când instructorul nostru, Mihai Kiss a înființat această echipă. În prezent, suntem prima și singura trupă din țara recunoscută la nivel european ca echipa profesionistă de acest gen.

Am devenit majorete în anul 2007, la o echipă de junioare, numită "Magic", echipa de majorete a Școlii "Liviu Rebreanu". În toamna anului 2008 am fost selectate de actualul nostru instructor la echipa de senioare. Eram foarte fericite că vom face parte din echipa de majorete "Madness UMF", deoarece mereu le admiram pe fetele mai mari prin felul în care dansau și pentru succesele pe care le aveau de-a lungul anilor. Chiar dacă la început ne-a fost greu, până să ne acomodăm, pe parcurs antrenamentele au început să ne placă din ce în ce mai mult, iar acest lucru ne-a făcut să muncim și să intrăm în formația care urma să participe la Campionatul Național din Targoviște. Toate aveam emoții, însă acestea au fost constructive. Am așteptat mult timp să se anunțe rezultatele... atmosfera era din ce în ce mai tensionată... însă, a meritat: **Madness** a câștigat **aurul** la a II-a ediție a Campionatului Național de Majorete. Îmi amintesc lacrimile de fericire care ne-au inundat obrajii când vestea că vom fi medaliată a ajuns în mijlocul nostru, erau primele noastre medalii.

După ce ne-am calificat la naționale am participat la Campionatul European de Majorete, în Franța. Aceasta însemna mai multă implicare din partea noastră și a întregii echipe. După o vară de antrenamente, istovitoare, ne-a făcut cea mai mare plăcere să fim prezente în Franța. Munca noastră a dat rezultate, devenind **CAMPIOANE EUROPENE**. Anul următor ne-am calificat din nou la Campionatul European de Majorete, acesta având loc în Bosnia-Hertegovina. La acest campionat concurența a fost mult mai mare, deoarece aveam patru probe față de anul precedent în care au fost doar trei. Totul părea desprins dintr-un vis. În aplauzele a peste o mie de spectatori, și a unei galerii minunate am început dansul. Toți așteptau să vadă ceva spectaculos. Show-ul a fost unul incendiar, publicul și juriul fiind plăcut impresionați de pregătirea tuturor echipelor. Următoarea zi au urmat alte dansuri, alte emoții, concurența, dar peste toate am trecut cu momente de glorie.

Din exterior acest sport pare a fi simplu, dar în momentul în care ajungi să vezi cu adevărat ce se întâmplă în interiorul sălii de antrenament, părerea este alta. Noi suntem foarte încântate, ne place foarte mult ceea ce facem, iar pe viitor sperăm să rămânem la fel, să reușim să ne construim și noi propriile echipe și totodată succesele să crească. Anul 2010 a fost un an greu, deoarece în spatele numeroaselor spectacole s-a ascuns multă muncă, dar a

meritat. Să fii încununat cu titlul de **dublă campioană europeană** nu e chiar o întâmplare.
"Visele devin realitate doar când crezi cu adevărat în ele."

*Catinean Oana-cla.s.a XI-a B
Deaconescu Daniela-cla.a XI-a B
Dascalescu Anca-cla.s.a XI-a C*

Duble campioane europene, elevele Colegiului Național „George Barițiu”:

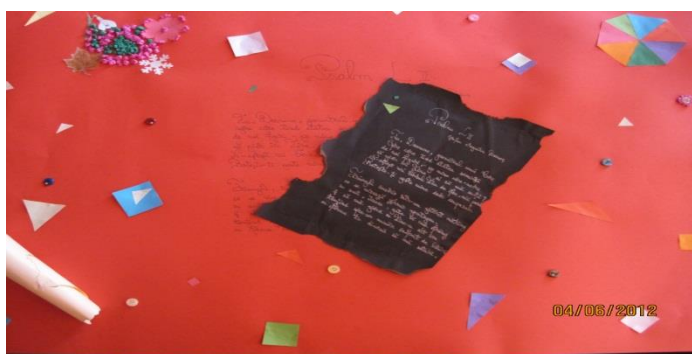
O VIZITĂ... INEDITĂ ÎN „SĂPTĂMÂNA ALTFEL”

Cea mai frumoasă experiență din timpul „Săptămânii altfel” a fost cea în care am vizitat „Facultatea de Drept” din cadrul „Universității Babeș-Bolyai”. Ni s-a părut o alegere interesantă, deoarece această facultate ar putea fi o opțiune spre formarea identității noastre.

Am început „călătoria” prin facultate vizitând clădirea și sălile de clasă, fără mari speranțe de a intra la cursuri tocmai în acea zi. La insistențele doamnei diriginte, Conferențiarul universitar doctor Florin Streteanu ne-a permis accesul la cursul de “Drept penal”.

Am fost profund impresionați de informațiile acumulate, iar cei care eram convinși unde ne continuăm studiile, am rămas cu o urme de îndoială în această privință, deoarece ne-a plăcut atmosfera din timpul acestui curs. Pentru prima dată am reușit să nu spunem nicio vorbă timp de o oră. Acest lucru s-a datorat atenției cu care îl ascultam pe domnul profesor. A fost o experiență pe care o recomand tuturor celor care vor să-și aleagă o facultate și sunt indeciși.

Eleva Cristiana Petru,
clasa XII B

Colaj realizat de elevele

Colaj realizat de elevele

O EXPERIENȚĂ DE LECTURĂ

ÎMPĂRĂTEASA ORHIDEE, DE ANCHEE MIN

Unul din misterele lumii chineze este, fără îndoială, Orașul Interzis. A fost construit între 1406 și 1420 printr-un efort tipic chinez - un milion de muncitori - pentru a deveni rezidența imperială a dinastiei Ming. În 1644 a fost cucerit de forțele manciuriene, care l-au proclamat împărat pe tânărul Shunzhi, instaurând dinastia Qing. Orașul Interzis a fost conceput ca un simbol al puterii, bogăției și civilizației imperiale chineze. S-au folosit materiale extrem de rare cum ar fi marmoră, lemn de Phoebe zhennan o specie de magnolie adusă din jungla din sud-vest, și cărămizi aurii din provincia Suzhou. Stâlpi întregi erau îmbrăcați în foiță de aur.

Accesul chinezilor de rând era interzis cu desăvârșire. Totuși cu ocazia unor ceremonii, unii erau invitați și puteau să privească pentru scurt timp aceste minunății. Visul oricărui chinez era să pătrundă măcar o dată în interiorul Orașului Interzis. Totuși, peste noapte, rămâneau doar femeile din familia imperială, slujnicele și eunucii, asigurându-se astfel paternitatea dinastică a odraslelor imperiale.

Cum se trăia în această curte izolată până la autism? Cum se formau alianțe și ce formă lua trădarea și prietenia în acea societate guvernată de ritualuri stricte. Și mai ales care era rolul femeii în familia imperială, de vreme ce competiția între soțiile și concubinele imperiale era atât de mare încât putea duce la crimă? Cultura și mai ales viața la palatul Chinei de odinioară este una foarte captivantă și din păcate prea puțin cunoscută pentru mulți dintre noi.

Cartea, *Împărăteasa Orhidee*, ne prezintă toate misterele Orașului Interzis și tradițiile chinezilor în ceea ce privește viața regală și lupta pentru putere. Împărăteasa Orhidee este defapt o tânără fată manciuriană, care, pentru a-și salva familia din ghiarele cumplite ale sărăciei și pentru a evita căsătoria cu vărul ei retardat, participă la selecția concubinelor imperiale, în număr de trei mii. Această selecție consta în diferite probe dificile din toate punctele de vedere greu de acceptat și de imaginat pentru zilele noastre.

Datorită frumuseții cu care era înzestrată această tânără, reușește să atingă perfecțiunea. Odată aleasă una din cele șapte soții ale împăratului Hsien Feng, Orhideea trebuie să înfrunte misterele, intrigile, ritualurile și superstițiile Orașului Interzis, în care va rămîne timp de 46 de ani până la sfârșitul vieții sale. Datorită frumuseții, inteligenței și simțului ei politic, Orhideea va urca una după alta treptele ierarhiei imperiale, oferindu-i împăratului un moștenitor, cucerind tronul și astfel ajunge să fie ultima împărăteasă a Chinei.

Această carte înfățișează o femeie puternică, fermecătoare și extrem de inteligentă capabilă să guverneze o țară întreagă aflată în plină criză, ruinată de războaiele opiului, jefuită de străini și aflată în pragul unor schimbări politice cu ecouri în plan mondial.

Eleva Ana-Maria Opreș,
clasa XII B

MARAMUREȘUL

Maramureșul este unul din cele mai frumoase zone ale lumii. Un om se poate considera împlinit dacă a sădit un pom, a întemeiat o familie și a vizitat cel puțin o dată Maramureșul. Situat acolo unde se agață harta-n cui, acest județ, trăiește din propriile tradiții și frumuseți arhitecturale.

Maramureș este una din puținele zone în care costumul tradițional a fost păstrat aproape nealterat de către influențele urbane. Și chiar dacă poate fi admirat doar duminica, atunci când moroșenii merg la biserică, sau cu alte ocazii de sărbători religioase sau de alte sărbători, fiecare moroșan, fără nici o excepție, deține un costum tradițional. Nu doar bătrânii îmbracă acest costum, ci și „coconii” (copiii preșcolari), fapt prin care se explică această continuitate.

Obiceiuri maramureșene

Așa cum știm, există trei momente esențiale cu privire la nuntă – pețitul, logodna și căsătoria, dar mai sunt o serie de lucruri premergătoare, semnificative din punct de vedere etnologic: portul tinerilor, întâlnirile acestora, anumite practici pe care fetele sau feciorii le fac pentru a se căsători. Portul este foarte important în tradiția populară, căci marchează trecerea de la o vârstă la alta, trecerea de la copilărie la adolescență, în cazul nostru, sau de la adolescență la maturitate, după cum vom vedea în momentul în care cununa miresei va fi înlocuită cu o năframă, iar clopul înstruțat al mirelui cu unul vechi și găurit. Așadar, fetele („cocoanele”) și băieții („coconii”) mai mici sunt îmbrăcați foarte simpli. Dar fetele de măritat se îmbracă cu zadii de lână, cu „vârste” negre și roșii, ori cu „sumne” roșii, verzi sau albastre „de păr”(cașmir) sau de „travilă”(mătase). Se încalță cu „optinci de oargă”, cu „obdele de pănură”, iar pe cap poartă „pânzături de păr” roșii și verzi, înflorate, legate „înapoi”(la ceafă) sau umblă descoperite, „în capul gol”, cu o floare la ureche. Feciorii se încalță tot cu „optinci de oargă” și „obdiele de pănură”, se îmbracă iarna cu „cioarici de lână albă” și cu „lecriu postăzit”(tivit cu catifea neagră), pe cap cu „cujmă” neagră. Vara poartă, peste „cămeșă” de pânză, „teptari”(cojoc) înflorit, cusut cu „carmăjie”(piele prelucrată, folosită pentru împodobit), cu „gatii” de pânză, cusute jos în „roituri”(broderie), cu puțin trecând peste genunchi, iar pe cap poartă clop de paie cu „cipcă”(panglică) colorată.

Cusutul stegului și al cununii

Nunta e o mare sărbătoare, care ține trei zile. Ea începe printr-o petrecere la care sunt prezenți tinerii satului. Această petrecere are loc cu o seară înainte de

oficierea cununiei religioase, petrecere la care se face „cusutul steagului” și „împletitul cununii”. Feciorii din sat se adună la casa mirelui, iar fetele la casa miresei. La casa mirelui stegarul își pregătește steagul. „Steagul este un simbol important al căsătoriei, el este un simbol masculin de vitalitate și putere.” Pe o botă de lemn sunt cusute „pânzături de păr”, batiste, „cipce”(panglici), clopoței, „fățoi cu ciur”, spice de grâu, tidru etc. Toate aceste elemente decorative, pentru steagul ce este confecționat, sunt adunate de către stegar de la fostele drăguțe ale mirelui. Dar, după nuntă, steagul se desface, se dau înapoi obiectele împrumutate, dar se păstrează spicele de grâu până la nașterea primului copil, care este „ciupăit”(scăldat) într-o apă în care se pun aceste spice, „să sie de cinste și de vază în sat, ca și steagul.” Steagul terminat și admirat de cei din jur este săltat în sus de stegar, în ritmul muzicii și al jocului. Se face cu el prima probă pentru nuntă. Flăcăii bat din palme după ritmul „ceterii”, stegarul învârtte steagul de trei ori în sensul în care se învârtte soarele pentru a alunga spiritele rele. Concomitent cu pregătirea steagului, la mireasă se face „împletitul cununii”, tot în cadrul unei petreceri la care iau parte druștele și prietenele miresei.

Mersul după nanași

Înainte de cununie cu doua – trei ore se adună invitații: ai mirelui la mire și ai miresei la ea acasă, fiecare cu darurile sale. La nunțile de demult darurile se dădeau când ajungeai la casa mirilor și constau în horincă și alimente: grâu, mălai etc. În timp ce oaspeții sunt așezați la masă și cinstiți cu băutură și mâncare, câțiva flăcăi nuntași, apropiați mirelui, cu sticle de horincă în mână și cu ceterașii se duc după nănași. Când ajung la casa nănașilor sunt invitați în casă și cinstiți cu băutură și cu bucate pentru că le-au făcut cinste și au mers după ei. Este mare cinste să meargă multă lume după nănași, numai așa putând să arate ce au în casă, „că au de tăte, că pot nănași că au cu ce”. Nu oricine poate să fie nănaș. Nănași se aleg numai aceia care au o situație bună și sunt de neam bun și au un comportament bun. Trebuie să fii un model pentru ceilalți. După ce au sosit nănașii la casa mirelui, aceștia, împreună cu nuntașii, se așează la masă. După ce mănâncă și beau, au loc „iertăciunile”, înainte de a pleca la cununie. Impresionante din ceremonialul nunților din Maramureș, ca de altfel și din alte părți ale țării, sunt cântecele de rămas bun, adresate de nuntași mirelui și miresei, de miri părinților, fraților, surorilor, vecinilor, cântece care, prin profunzimea sentimentelor ce le exprimă, emoționează, storc lacrimi de la cei prezenți.

Iertările

Înainte de plecarea spre biserică, mirele și mieasa își cer iertare de părinți pentru greselile facute cât timp au stat în casa parintească. Apoi, cu un pahar de horincă în mână, mireasa închină întâi tatălui, apoi mamei. Părinții le dau binecuvântarea pentru a putea pleca la taina casătoriei: „Să sie în ceasul cel bun! În ceasu’ cu năroc! Să sii cuminte!” Îi pun mâna pe creștet, îi fac o cruce și o săruta. Mireasa sărută mâna părinților. La mireasă, mai tot satul se adună. Curioșii stau pe la ferestre, prin „șatră”, prin tindă, să vadă cum îi „tomnită” mireasa. Rudele, dar și femeile, chiar dacă nu sunt chemate la nuntă, strigă miresei strigături până vin solii mirelui să anunțe că mirele pleacă la cununie.

Mersul la cununie

După ce se termină cu închinatul și iertăciunile, „să îmbie cu cureți și pancove”, iar când se face semn că e de plecat nănasul se ridică în picioare și zice „Tatăl nostru” și „într-un ceas bun și cu noroc să plecăm la cununie”. Toți nuntașii din partea mirelui pornesc la cununie. În frunte merg feciorii, cuprinși peste umere, cu „uiegi de horincă în mână, înstruțate cu rujmălin, legat cu ață roșie”, jucând în chiote și strigături. După feciori urmează mirele, stegarul, nănașii, părinții și restul nuntașilor. Când mirele pornește de acasă trimite soli la mireasă să-o anunțe să plece și ea cu alaiul ei la biserică. Mirele nu se ducea după mireasă, însă astăzi nu se mai păstrează obiceiul și întregul alai al mirelui, împreună cu el, se duce la casa miresei. La sosirea solilor, mireasa se pregătește să meargă la cununie și iese de după masă în sensul în care răsare soarele (de la stânga la dreapta). Și în acest moment nuntașii îi strigă miresei: „Mniresucă, mniresucă, Uită-te pe ferestucă Că vin solii să te ducă. Pe cărarea cu stinii, În casa cu străinii; Străinii nu te-or certa Nu-i ave la ce-nturna, Străinii nu te-or sfădi Nu-i ave la ce zini. Multe lacrimi îi vărsa Până-a cătăni badea, Multe lacrimi îi urni Până mândru-a cătăni. O data incheiata cununia religioasă, nuntasii se îndreaptă spre locul unde se va tine petrecerea.

Rituri preliminare

Ceremonialul nunții nu se termină cu ospățul la mireasă, ci continuă și a doua zi. Luni dimineață ceterașii, druștele, stegarul, nănașii, socrii mici, vecini, rudeni apropiate se adună la casa mirelui. Sunt, după nuntă, „câteva fapte a caror finalitate este de a ajuta la integrarea noii familii în cadrele colectivității satești, de a realiza legături durabile între ea și cele existente, ori de a contribui la apropierea celor trei neamuri care s-au aliat: al socrilor mari și mici și al nașilor”. Cu această ocazie au loc „schimbările” de dauri: mirii „se plătesc” de nănași, dăruindu-le, pentru faptul că s-au ostenit să-i cunune, ștergere țesute în casă, fețe de masă, cerge etc., iar socrele își schimbă între ele daruri, urând fericire și înțelegere tinerilor. Acest moment al ceremonialului va avea loc în cadrul nunții tradiționale marți seara (sau depinde când se face nunta), după nuntă, când socrii cei mari și cei mici mergeau acasă la nănași „să se plătească de ei”. Duceau cu ei daruri: lipideu, perină, desagi, săculețe și doi colaci. Nănașii luau de la miri un singur colac, celalalt îl înapoiau mirilor „să-l manance numai ei și să le sie cu noroc”. Tot atunci avea loc încuscrirea, schimbul darurilor între cele două cuscre. N-am întâlnit nici o formulă pentru această ocazie. În prima săptămână după nuntă, se ducea zestrea, în „lada miresei”, la casa mirelui. Zestrea era dusă cu carul, „socrul cel mare mergând înaintea carului, iar tinerii în car”. La o săptămână după nuntă, într-o sâmbătă seara, nănașa mergea la casa miresei și, împreună cu soacra mare, îi pune „împletiturile”, adică îi ridică părul într-o coroană împletită pe vârful capului. Nu exista un ceremonial anume pentru această ocazie care marca trecerea definitivă în rândul nevestelor.

Eleva Anca Vlad,
clasa XII A

BUCĂTĂRIA ITALIENEASCĂ

STIL, ELEGANȚĂ ȘI RAFINAMENT

Italia, cu cele 20 de regiuni ale sale, fiecare cu stilul propriu, este o țară a diversității culinare. Când spui mâncare italiană te gândești imediat la pizza și paste; la Parmigiano Reggiano - regele absolut al brânzeturilor italienești; Prosciutto di Parma - pulpa de porc sau la Mozzarella - una dintre brânzeturile nobile (din lapte de bivoliță) - simbolul Italiei în lume! Ca și românii, italienii sunt amabili, primitivi și... mănâncă mult. Rafinamentul gastronomic este asigurat de felurile rețete de mâncare tradiționale, toate bine acompaniate de o largă selecție de vinuri fine. Bucătăria italiană este vestită prin paste sale făinoase (macaroane, spaghetti), prin pizza preparată cu brânzeturi, prin consumul de fructe de mare și alte vietăți marine. Se mănâncă multă carne de miel, orez, ulei de măsline, citrice.

Masa principală este prânzul, iar băutura preferată este vinul. Varietatea felurilor de mâncare, ingredientele, timpul de preparare și mirosurile se schimbă radical de la o regiune la alta. De exemplu, specificul bucătăriei din Regiunea Emilia-Romagna este dat de utilizarea cărnii de porc, ingredient de baza în prepararea cârnaților renumiți ai orașului Bologna - mortadella și a unui sos ideal pentru paste - ragu. Pastele specifice acestei regiuni sunt tortellini (în formă de inel), tagliatelle (în formă de panglică) și lasagna verde (cu adaos de spanac). Parmigiano Reggiano este un tip de cașcaval italian apreciat în toată lumea și cunoscut la noi sub numele de parmezan.

Specialități cu care se mândrește toată Italia:

Pesto - sos italian celebru, creat în Liguria - preparat din busuioc, usturoi, parmezan, brânză de oi și ulei de măsline.

Risotto (facut din orez) - întâlnit în nordul și centrul țării - folosește un anumit tip de orez, călit în ulei sau unt și apoi fiert prin adăugarea treptată de puțină apă fierbinte. Se întâlnește într-o varietate de rețete, gătit cu fructe de mare sau legume, la care se adaugă smântână și condimente, printre care celebrul zafferano (șofran).

Pizza - de origine napoletană - este astăzi unul dintre simbolurile mondializării. Cea autentică, napoletană, conține mozzarella, ardei gras, ceapă, cârnați, anșoa, sos de tomate.

Lasagna - o mâncare specifică Italiei, făcută din straturi succesive de paste, brânză și sos.

Eleva Evelin Prompicaș,
clasa XII B

ASII ITALIENI AI PRIMULUI RAZBOI MONDIAL

Contele Francesco Barraca s-a născut în Lugo di Romagna și a intrat în Academia Militară din Modena în 1907. Acolo, a devenit pasionat de echitație și astfel, în 1910 s-a alăturat Regimentului Piemonte Reale de cavalerie. Nu a trecut mult timp până a devenit interesat de zbor și își primește, în 9 iulie 1912, licența de pilot în Reims, Franța. Până în 1914 servește în batalioanele de zbor ale escadrilelor a 5-a și a 6-a.

După ce Italia intra în primul razboi mondial în 15 mai 1915, el se alătură luptei abia pe la jumătatea lui iulie alături de escadrila Nieuport pentru a apăra împotriva raidurilor aeriene, însă avionul pilotat de el, Nieuport 10, a fost foarte lent în comparație cu cele ale inamicilor.

La data de 7 aprilie 1916, el marchează prima victorie aeriană a Italiei în razboi, pilotând un avion Nieuport 11 și doborând un Hansa-Brandenburg CI. Fiind promovat la rangul de capitan și marcând 9 victorii aeriene, la 1 Mai 1917, este transferat în escadrila 91, acestea mai fiind cunoscută sub numele de "*Squadriglia degli Assi*" (Escadrila Asilor). În Octombrie 1917, Baracca a pilotat un Spad XIII, astfel mărindu-și lista de victorii pentru că puțin mai târziu după ce va fi doborât se va întoarce să piloteze un Spad VII. Pe la sfârșitul anului 1917 acesta atinge gradul de Maior, marcând 30 de victorii aeriene. La 27 aprilie 1918, se decide să adopte ca emblemă pentru unitatea sa, Grifonul. În data de 19 Iulie 1917, avionul Spad XIII pilotat de Baracca, a fost doborât de către focul inamic în timp ce efectua un zbor asupra regiunii Montello. De-a lungul vieții sale în serviciul militar, Baracca a fost cunoscut ca un om onorabil și de mare respect. A avut compasiune și respect nu doar față de camarazii săi, ci și față de toți adversarii săi. Au fost momente când acesta a fost surprins vizitându-și oponentii doborâți la spital sau aducând un omagiu celor morți. Pentru toate acestea, el a fost un model în viață și demn de a fi considerat "*Il Primo Asso di Italia*" (Primul As al Italiei).

Silvio Scaroni a fost un caporal în a doua linie al Regimentului de Artilerie până în Martie 1915, când se înrolează în Corpul de Aviație. În Septembrie 1915, este transferat în escadrila a IV-a, pentru a efectua misiuni de recunoaștere. El intră în luptă în ianuarie 1917 ca locotent în escadrila 43-a, după care mai efectuează în escadrilele 86, respectiv 76 unde a primit misiuni de interceptare. Între Noiembrie și Decembrie 1917, susține că a avut prima victorie aeriană, în timp ce pilota un Nieuport 17. Însă după ce schimbă avionul cu un Hanriot HD. I, acumulasă un total de șase victorii aeriene ce l-au desemnat la nivelul de As chiar după Crăciun. Termină anul cu un total de 9 victorii, ultimele 3 fiind descrise de el în articolul ziarului "Cerul". Până pe la mijlocul lui Iunie mai acumulează 10 victorii. În data de 12 Iulie, a mai avut 6 victorii confirmate și alte 4 neconfirmate. Ziua următoare, Scaroni fusese rănit, astfel fiind considerat incapabil să mai poată servi în război. După razboi, își petrece timpul participând în curse aeriene, până în 1933 când este trimis în China să fondeze o școală de zbor pentru a antrena piloți pentru Forțele Aeriene Chineze în Loyang. Scopul principal al școlii a fost să antreneze piloți mai buni decât școala Americană, localizată în Hangchow. A servit până în 1937, când a condus Forțele Aeriene Italiene în Sicilia, în al II-lea Razboi Mondial.

Elevul Răzvan Măhălean,
clasa XII C

CELE 10 PORUNCI ALE ELEVULUI MODEL

1. Haide la școală! Dacă reușești să dai impresia că ești prezent la oră, când de fapt nu ești, atunci e grozav și totul e O.K!
2. Oricât de grăbit ai fi să ajungi la școală, Să intri pe poartă! Zâmbește când intri, mâine va fi mai rău!
3. Dacă profesorul nu te vrea, tu să-l vrei!
4. Fii nepăsător în privința notelor și-ți vei prelungi contractul cu școala cu încă un an.
5. Nu face curat în oră! Pungile din ziua de azi nu știu să „tacă”!
6. Nu fredona la oră decât melodiile preferate ale profesorilor!
7. Dacă ești obosit, dormi cu ochii deschiși.
8. Să nu-i spui niciodată profesorului că a sunat de 10 minute, s-ar putea s-o ia de la început!
9. Limbajul și exprimarea ta să fie cât mai îngrijite, chiar și atunci când nu spui nimic!
10. Nu uita că cineva acolo sus știe tot, aude tot și dă notele!

AMUZAȚI-VĂ CU NOI!

Culmea fotbalistului: Să dai gol și în reluare să ratezi!

Culmea sărutului: Să săruți o gură de canal!

Culmea opticii: Să ai vederi largi deși ești miop!

Culmea geografiei: Să deschizi Porțile de Fier cu Cheile Bicazului!

Culmea matematicii: Să umbli cu două necunoscute și să nu rezolvi niciuna!

Culmea zgârceniei: Să speli hârtia igienică și să o pui la uscat!

Culmea obrazniciei: Să împingi o bătrână pe scări și să o întrebi de ce se grăbește!

Culmea atletismului: Să fugi de unul singur și să ieși pe locul doi!

Eleva Daniela Deaconescu,
clasa XII B

Portret realizat de Andreea Marian,
clasa XI C

CONVINGERI...

LA SFÂRȘIT DE LICEU

***Tinerețea** este o etapă a vieții caracterizată prin frumusețe, inteligență, lipsă de experiență.*

Alina Cadiș, clasa XII A

***Înțelepciunea** este capacitatea unui om de a lua întotdeauna decizia corectă, de a trăi armonios și de a fi un exemplu de urmat pentru cei din jur datorită modelului de viață și a valizărilor.*

Mara Vîntan, clasa XII A

***Înțelepciunea** este capacitatea de a alege ce e mai bine pentru noi înșine, de a face diferența între bine și rău.*

Adriana Oros, clasa XII A

***Speranța** este lanțul de care te prinzi pentru a nu cădea în prăpastie.*

Maria Neag, clasa XII A

***Educația** este oglinda care reflectă adevărul celor șapte ani de acasă.*

Anca Vlad, clasa XII A

***Speranța** este singurul lucru care ne îndeamnă să mai luptăm după multe înfrângeri și eșecuri.*

Andreea Iepure, clasa XII A

***Înțelepciunea** este capacitatea superioară de înțelegere și de judecare a lucrurilor.*

Ayman Shabaro, clasa XII A

***Speranța** este dorința și visul ce se contopesc într-un ideal în viață, ce definește acțiunile și faptele noastre.*

Andra Tomuș, clasa XII A

***Speranța** este sentimentul care îți dă încredere și putere în momente de cumpănă și te face să crezi că poți trece cu bine de acestea.*

Mihai Balea, clasa XII A

***Fericirea** este sentimentul împlinirii depline în viața unui om, iar aceasta este completă atunci când împlinirile se realizează pe toate planurile.*

Sonia Adalinean, clasa XII A

***Educația** este o treaptă importantă în viață, deoarece cu ajutorul ei îți valorifici viitorul.*

Adriana Oros, clasa XII A

***Tinerețea** este o perioadă din viață, când omul își formează viitorul.*

Vlad Nica, clasa XII A

Fericirea este o stare de spirit care se instaurează atunci când omul este împlinit și mulțumit în ceea ce face.

Ovidiu Lăpușan , clasa XII A

Tinerețea este o etapă din viața fiecărui om, poate cea mai frumoasă.

Dan Cîmpan, clasa XII A

Educația este procesul prin care omul se dezvoltă, capătă valori și își impune principii care-l definesc.

Bogdan Mocian, clasa XII A

Tinerețea este distracție.

Vlad Oltean, clasa XII A

Fericirea este starea perfectă a sufletului omenesc.

Mihai Trif, clasa XII A

Fericirea este sentimentul cel mai profund și ă l mai plăcut pe care îl trăiește omul.

Rares Salanță, clasa XII A

Educația este o virtute pe care fiecare om o deține toată viața, ea se împarte în două categorii: educația în societate și educația ce se leagă de învățatură.

Sebastian Biriș, clasa XII A

Tinerețea este o perioadă în care te educi singur.

Kento Kavasima, clasa XII A

Educația este un mod de viață și începe cu primii șapte ani de acasă.

Alex Gorgan, clasa XII A

Speranța este un sentiment pe care îl trăiești așteptând să se întâmple o dorință.

Dragoș Ștefan Pop, clasa XII A

Speranța este un sentiment care te poate ține în viață.

Razvan Guțiu, clasa XII A

Tinerețea este perioada cea mai frumoasă din viața fiecărei persoane.

Alina Baci, clasa XII B

Idealul este aspirația unui om de a deveni sau a realiza ceva. De cele mai multe ori, în funcție de acesta putem constata ambițiile, dorințele unei persoane.

Oana Cosma, clasa XII B

Educația este acumularea de norme și valori, dar și formarea ca individ în cadrul unei societăți. Este caracteristica principală și definitorie a unei persoane.

Mihaela Berendi, clasa XII B

Educația este cel mai important lucru pentru ca un popor să se dezvolte.

Răzvan Crețu, clasa XII B

Idealul este visul, dorința sau țelul unui individ în viață.

Iulia Prigoană, clasa XII B

Idealul este aspirația spre împlinire.

Loredana Bartoș, clasa XII B

Idealul este aspirația spre absolut a oricărei persoane, locul în care fiecare își găsește fericirea prin îndeplinirea viselor mărețe.

Lorena Tarcea, clasa XII B

Tinerețea este cea mai frumoasă parte din viață în care începem să realizăm ceea ce suntem și să visăm la ceea ce vrem să devenim.

Cristiana Petru, clasa XII B

Înțelepciunea este modul de a comunica, de a relaționa în diferite forme.

Maria Morar, clasa XII B

Tinerețea este perioada cea mai frumoasă în care faci cunoștință cu cele mai frumoase și profunde sentimente, dar care odată cu trecerea anilor scad în intensitate.

Mădălina Pavel, clasa XII B

Educația este drumul de inițiere a fiecărei persoane, este drumul către lumină.

Teodora Pop, clasa XII B

Educația este parte a ființei tale prin care ajungi să te cunoști pe tine însuși.

Codruța Sechel Abrudan, clasa XII B

Idealul este steaua spre care fiecare om se îndreaptă, locul cel mai sus unde ne simțim absolut împliniți.

Alina Arnold, clasa XII B

Înțelepciunea se spune că vine o dată cu anii, fiind echivalentul bătrâneții. Însă pentru mine, înțelepciunea înseamnă învățare. Atunci când ești tânăr absorbi cât mai multă informație.

Evelin Pronepcai, clasa XII B

Tinerețea omului nu ține doar de vârstă. Tinerețea este sentimentul plăcut pe care toată lumea vrea să-l simtă cât mai mult timp, deoarece când ești tânăr simți că poți trece peste orice obstacol.

Tiberiu Solontai, clasa XII B

Educația este o valoare pe care fiecare om o dobândește în funcție de anturajul în care este crescut și ajută foarte mult în viața socială și profesională.

Anamaria Opreș, clasa XII B

Înțelepciunea este capacitatea omului de a sfătui sau ajuta pe cineva, de a înțelege situații sau probleme pe baza experienței proprii de viață.

Alina Rad, clasa XII C

Înțelepciunea este abilitatea de a face diferența între bine și rău.

Paul Lucian Cristian, clasa XII C

Înțelepciunea este harul pe care nu toți îl dobândesc. Calitatea pe care fiecare și-o formează după propria voință și propriul interes.

Andra Bercheșan, clasa XII C

Înțelepciunea este capacitatea omului de a judeca lucrurile, de a reacționa la prostiile altora.

Sergiu Trif, clasa XII C

Înțelepciunea este o calitate, o stare de armonie, măsură, echilibru dar și de experiență.

Alexandra Someșfălean, clasa XII C

Dragostea este un sentiment al omului, fără care acesta nu ar putea trăi.

Paul Olar, clasa XII C

Dragostea este un sentiment foarte frumos, care te face să plutești, să te simți ca în al nouălea cer, care te face fericit. Dar cu toate acestea, iubirea, în unele momente poate să îți provoace și cea mai mare durere.

Andreea Sîmbotelecan, clasa XII C

Dragostea este un sentiment care uneori duce la fericire, iar alteori la tristețe.

Alex Cucuian, clasa XII C

Speranța este tăria care fiecare dintre noi trebuie să o deținem și să credem în ea până la sfârșitul vieții.

Alexandra Lazar, clasa XII C

Tinerețea e apogeul unor trăiri remarcabile în viața tuturor.

Eliza Ancău, clasa XII C

Tinerețea este vârsta la care oamenii își permit să facă tâmpenii, știind că vor fi iertați dintr-o privire.

Răzvan Măhălean, clasa XII C